

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUN

*NIGGERDANS
på basaren för
DE DÖVAS VÄL
i Stadshuset.*

Ur innehållet:

FÅR HUSTRUN
HA MANLIGA VÄNNER?
Damer och herrar uttala sig.

EN PLANTSKOLA
FÖR SVENSK TEATER.
Av professor Alma Söderhjelm

VÅRA NERVER ÄRO I OLAG
Av Julia Svedelius

IDUNS MONOGRAMTÄVLAN
AVGJORD-UTSTÄLLNING ANORDNAS

Las...

K R Ö N I K A

OM MYCKEN ONÖDIG KLAGAN OCH OM EN ÄDEL TÄVLAN

EN DRAMATISK FÖRFATTARE, fransmannen Pierre Veber, har sänt sina sekundanter till författaren och kritikern Maurice Rostand, som i en recension gått illa åt ett av Vebers teaterstycken.

Den sårade och särdeles ilske författaren fordrade upprättelse.

Rostand nekade att antaga utmaningen, dels därför att han inte ville stiga upp i morgongryningen, som är den enda passande tiden för en duell, dels därför att han icke ville skapa ett prejudikat som kunde sätta herrar kritici i en svår dilemma: det är nämligen inte så alldeles lätt att skriva efter sitt samvete, om man riskerar en revolverkula i kroppen på kuppen.

M. Veber rasar, men jag tycker M. Rostand gör alldeles rätt. Vad har förresten M. Veber att beklaga sig över? Han har dock fått sin dom av en författare, en yrkesman. Tänk på målarna, snälla herr Veber! Tänk på dem, som i nittionio fall av hundra, bli hudflängda av personer, utmärkt framstående personer för all del, men som icke för sitt liv kunna rita minsta lilla gubbe eller lilla landskap, än mindre färglägga dem.

Och tänk på skulptörerna! Snälla och djupt sårade herr Veber, tänk på skulptörerna! Inte väl ha de fått upp sina bronsbelåten förrän alla slags lekmän ropa, korsfäst, korsfäst, bort med eländet, det skämmer ju hela sta'n! Och då kan det ändå vara en riktigt prydlig gubbe! En gubbe, som så småningom blir sin stads stolthet.

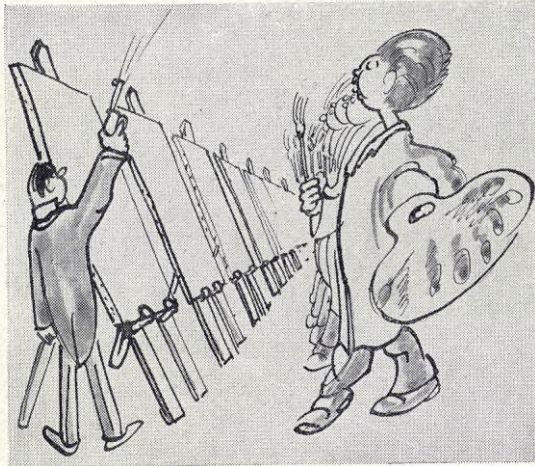
På det yttersta av dessa dagar har t. o. m. havsens botten rört på sig och utsänt giftiga gaser för att förgöra de fattiga skulpturerna. Beröva dem deras glans, nedsvärta dem. Så herr Veber, som blir så ledsen för en kollegas recension, borde försöka sig på att vara skulptör i Stockholm ett slag. Resa en liten gubbe — eller gumma — i Humlegården till exempel! Sen skulle han nog bli hårdhudad och inte klaga i onödan.

*

Kungaparet av England beklagar sig över att deras sonhustru är alltför älskad! Folk faktiskt hurrar bara de se henne och tidningarna ha inte bättre förstånd, än att de reproducera hennes porträtt i både morgon- och kvällsupplagor. Situationen är rent av bekymmersam.

Också, när de kungliga äta middag en familje, rör sig samtalen huvudsakligast om hertiginnans ledsamma popularitet och vilka åtgärder, som lämpligast böra vidtagas mot den. Man har kommit överens om att låta tidningarna veta, att man gärna ser, att i de officiella referaten en smula mindre utrymme beredes hertiginnan.

Man har också beslutat att ransonera hennes tal och offentliga framträdande i övrigt.

Varför? Jo, se hertigen får bara tre ynkliga rader i tidningarna, där hans maka får tre präktiga spalter, och han får bara några små spridda hurrarop, där maken mottages med vilda ovationer. Detta är sårande för en make och man och hertig och för hans mamma och pappa. Därför ingriper man i akt och mening att fördela populariteten en smula mera rättvist.

Ack, ärade kunglighet! Vetni I icke, att det är med populariteten som det är med det mycket omskrivna »det»: endera har man det, eller också har man det inte. Tertium non datur. Det är uttytt: här hjälper ingen klagan, Queen Mary.

*

Man har i sjöfartskretsar klagat på lektor Roséns plan att befrakta en tremastare med minderåriga, gossar och flickor, och med den gå ned till Medelhavet, sjöfallet över Biscayabukten.

En f. d. jungman har bland andra skrivit till mig. Han säger sig av egen erfarenhet veta hur det är att, ovan vid sjön, ge sig ut på långresa med segelfartyg. Ju mer man målar ut denna färd för de unga, ju värre kommer besvikelsen att bli.

Föräldrar, som nödvändigt vilja sända sina barn ut på sjön, bör låta dem stiga ombord på en passagerarångare. Det kan bli svårt nog också på en sådan. Visserligen skall visst en läkare och en »mamma», förutom lektorn, medfölja, men jag vågar påstå, att dessa personer vid storm

Iduns kvinnoklubb

sammanträder nästa gång sekt. I torsdagen den 1 mars och sekt. II torsdagen den 8 mars kl. 7,30 em. Om programmet läs i nästa n:r.

Svenska föreningen för de dövas väl hade lördagen den 18 febr. anordnat en ställig och mycket lyckad basar i Stadshuset. Bland attraktionerna märktes ett karnevalståg med uppträdanden av ungdomar från huvudstadens högskolor och högre läroanstalter. Negerparet på Iduns omslag denna vecka framställes sålunda av två ungdomar från Tekniska skolan.

snart komma ur räkningen och det blir sedan befälets och besättningens sak att taga hand om hela menageriet.

Brevskrivaren föreslår till slut, att man i stället för små skolbarn som intet ont gjort, ska skicka ut en laddning vanartig ungdom i den gode Djurholmslektorns skepp. Säkert skulle de se'n för framtiden föredra att trampa dygdens väg, framför att ännu en gång stivas in på »nöjesseg-lats».

Den ängsliga sjömannens oro är alldeles obefogad. Lektor Rosén har nämligen i en intervju förklarar, att om föräldrar och barn vilja ta risken, så är det deras ensak. De begripa nog den saken utan någon förmyndare.

Jag har tillåtit mig att kursivera detta märkliga uttalande. Egentligen borde det stå med fetstil, för att inte säga eldbokstaver, som ett av det märkligaste, som överhuvudtaget gjorts av en skolman.

Alltså, vi ha oröat oss i onödan, vi lekmän, sjömän och föräldrar i allmänhet: vill barn ta' en risk så är det deras ensak! Herr Rosén har sagt det förlösande ordet och vi känner oss allihop som en samling välvilliga, men ganska fjolliga tanter.

I alla fall förstår jag inte det kvicka i att skicka barn på en resa långa vägar söderut under sommarlovet. Vad är det att gå där på däck, eventuellt i hamnarna, mot att springa och leka på svenska bondlandet eller skärgården och bada i klart svalt vatten eller sticka till havs i segel- och motorbåtar? Eller fiska i arla morgonstunden och dansa på ångbåtsbryggan på kvällskvisten!

*

Den olympiska konstkommittén har förklarar, att det finns stora utsikter för att Sverige kommer att delta i konstolympiaden. Vi lär t. o. m. ha skäl att hoppas på god placering.

Jag har inte riktigt klart för mig efter vilka grunder prisbedömningen kommer att ske. Om efter verkets grad av konstnärlighet eller grad av idrottslighet. I senare fallet är det inte fair play: där kommer Amerika med ett porträtt av Dempsey och så kan vi bara komma med Harry Persson! Men det är sant, vi har ju Arne Borg; målar vi honom med tänder och allt, skönt simmande i gröna böljor, då ha vi guldmedaljen som i en liten ask.

Förresten skämtar jag bara, jag förstår mycket väl att i en olympisk konsttävling gäller det mindre motivet än sekunden.

Mätte våra målare hinna först! Inte krångla i starten och inte dabba sig i slutspurten. Så vi slippa uppleva den svenska konstens olyckssekund.

Vagabonde

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

FÅR EN FRU HA MANLIGA VÄNNER?

VAD NÅGRA DAMER OCH HERRAR SÄGA I EN NUTIDSFRÅGA

Vänskap mellan man och kvinna existerar och bör tolereras i vår tid, anse de flesta.

Herrarnas talan.

FÅR EN GIFT KVINNA HA NÅGRA manliga vänner? Om mannen säger nej, röjer han därmed sin svaghet; han fruktar i vännen en rival, svarar dr Poul Bjerre. Och en man bör som bekant icke röja en svaghet även om han känner den — och måste erkänna den för sig själv.

Om kvinnan trots mannens nej vidhåller sin frihet och sin rätt, innebär den att hon i falsk självhävdelse sätter sitt eget lilla jag framför den samhörighetens stora jag, på vilket äktenskapet bör vara byggt.

I stället för att fråga får borde man fråga bör. — Då bleve svaret: — ja — för så vitt kvinnan är nödvändig för vännerna men icke vännerna för henne. I äktenskapet bör det icke finnas någon annan nödvändighet än — äktenskapet. Men även det mest fulländade äktenskap förtnar lätt, om man alltför rigoröst barrikaderar sig inom dess murar.

Vänskap finns, ehuru den är en sällsynt fågel.

— Jo bevars, varför inte? säger major Ebbe Lieberath. Varför skola t. ex. ett par gamla barndomsvänner peppra in sin vänskap endast därför att flickan gift sig? Och en nyfunnen vän? För min del dristar jag mig verkligen att tro på blott vänskap mellan man och kvinna, ehuru den nog är en rätt sällsynt fågel. Och jag har därför svårt att inse varför inte ett sådant förhållande, där det verkligen föreligger, bör tolereras. Sedan kommer det ju an på hur vederbörande uppträder i förhållande till gängse uppfattning om vad som »passar sig» i de kretsar där de leva. Är den unga frun en verklig lady och vännen en gentleman, ha båda säkerligen nog takt och förstånd att icke »giva lastarenom rum», då springa de inte utan den äkta mannen på restauranger, danser m. m., vännen kommer inte och går i hemmet, när mannen är borta, som vore han herre i huset o. s. v., båda äro lika angelägna att för mannens och ev. barnens skull undvika »prat». Brister endera av dem i detta slags hänsynsfullhet, får man väl anta att mannen säger ifrån, och då ordnar det sig, ty båda äro ju blott vänner och reagera icke med det onda samvetets ilska.

Kommer erotik eller kärlek med i spelet blir en annan sak, men då är det genast något annat än vänskap.

Vänskap kan vara andlig otrohet.

— Vännen torde väl själv, säger advokaten Hugo Lindberg, varken finna något opassande eller stötande i det förtro-

Vår tids kvinna har en massa problem att knäcka, som hennes systrar i forna tider mestadels sluppo plågas med. Hon har ex. givit sig ut i förvävarsarbete och behåller sitt yrke även som gift. Hon får manliga kamrater och vänner och det kan inte fördömlas att just detta ibland ger anledning till otrevnad både utåt och i äktenskapet. Då uppställer sig frågan: bör hustrun få ha manliga vänner? Kan det anses att hon behöver dessa vänner och inte kan undvika dem? Kan det stanna vid vänskap mellan man och kvinna? Böra hon och hennes man utsätta sig för risken både av denna vänskap och det prat som den kan föranleda? Det finns åtskilliga frågor, som äro förbundna med den första, och diskussionen kring dem har sitt stora intresse. Idun har därför framlagt dem för några erfarna damer och herrar på olika verksamhetsområden — deras svar bör vara en god ledtråd.

liga umgänget med den gifta damen. Men däremot vore det väl opassande och oartigt mot både hustrun och hennes vän, om inte den äkta mannen bleve svartsjuk. Det får man väl utgå ifrån att hustrun skulle bli, om mannen lade sig till med några väninnor.

För övrigt bör väl kvinnan äga samma rätt som mannen att välja sitt förtroliga umgänge. Där det gäller kolleger, där intresset för arbetet sammanför en man och en kvinna, kommer det hela på en annan bog. Eljest kanske man i många fall får karaktärisera det förtroliga umgänget mellan hustrun och en manlig vän såsom andlig otrohet.

En klok karl binder inte sin hustru med några förbud.

— Det finns två sorters kvinnor, anser konstnären E. Bertel-Nordström, lyx-

(Forts. sid. 191.)

Kvinnan av idag.

Intressanta artiklar i Idun.

Anna Lenah Elgström.

Anna Lenah Elgström hör till våra mest lästa författarinnor av i dag, hennes ord ljuda med kraft och patos och hennes iakttagelser av människor och tidsföreteelser skattas högt för allvar och psykologisk skärpa. Det skall säkert därför hälsas med glädje av Iduns läsekrets att nästa nr av Idun innehåller en artikel av fru Elgström med rubriken "Kvinnan av idag", där författarinnan kommer att framlägga sina tankar och sin syn på vår tids kvinna, framförallt den s. k. självförsörjande, vars ställning och livsproblem äro så nya och brännande. Denna artikel kommer att följas av ännu två i samma ämne.

Den förvävarsarbetande kvinnan kan inte undvika manliga kamrater.

— Man måste komma ifrån den gamla fördomen att en gift kvinna knappast skall våga tala med, ännu mindre visa sig i sällskap med en annan man än sin egen utan att genast bli misstänkt, säger riksdagsledamoten fru Agda Östlund. Men om hennes man visar henne fullt förtroende, så är det viktigt att inte missbruka det.

(Forts. sid. 194.)

Gärna manliga vänner om den äkta mannen tillåter och det stannar vid vänskap, säga andra.

Damernas talan.

OM HUSTRUNS VÄNSKAP TILL EN man väcker misstämning hos den äkta mannen, anser jag att hon bör avstå från den, säger advokaten fru Märta Björnbom Romson. Sådan vänskap är farligast för mycket unga, obefästade människor. Men eljest tror jag det nu för tiden händer att mannen rent av ber någon vän att gå ut med hans fru, när han själv ej har tid, eller att frun uppmanar en väninna att gå ut med hennes man, om hon själv som ofta är fallet, ensam sköter hemmet och därför är stängd. Däri finnes naturligtvis ingenting att klandra.

Rent principiellt anser jag, att med de fria former, som allting har nu för tiden, en sådan vänskap bör kunna äga bestånd. Men då måste också makarna ha fullt förtroende för varandra.

Jag tror för övrigt att en kvinna, som har hem och barn, i allmänhet inte intresserar sig så mycket för andra män. Men det beror naturligtvis också på temperament. Är hennes manliga vän också gift kan saken bli mera komplicerad, »om någonting skulle hända». Hon bör naturligtvis uppträda försiktigt tillsammans med sina manliga vänner och känna sitt ansvar. Bristande hederskänsla i detta avseende har givit anledning till många skilsmässor. Kvinnorna borde f. ö. ej känna sig så smickrade över att bli uppvaktade av gifta män, som de ofta göra. Jag för min del har aldrig förstått, varför det ej finns någon solidaritet i det fallet mellan kvinnor i allmänhet. En kvinna — och naturligtvis också en man — borde hålla sig för god att åstadkomma brytning i ett äktenskap, liksom hon borde vara rädd om sin egen äktenskapliga lycka. En verkligt förstklassig människa, som till äventyrs har en manlig vän, märker genast, när fara uppstår, och avbryter förbindelsen i tid. Det är lika illa att ställa till olycka i andras familjer som i sin egen.

Ni kan icke erhålla förmånligare livförsäkring än i

Grundfast
Soliditet

BALDER

Ljåga
premier

Höga premieåterbärningar och vinster.

 FENIX
HEMFÄRGER
I TABLETTER

*Fenix ger ditt liv en
glad nyans
Färgningen går även
som en dans*

DÅ VÄSTERGÖTLAND HETTE "LA VESTROGOTIE"

EN FÖRFATTARINNA FRÅN SJÄLFULLHETENS OCH DE ÄDLA ROMANHJÄLTARNAS TID

VEM BRYR SIG NUMERA OM ATT bakom »Författaren till Cousinerna» dolde sig en dam och dolde sig krampaktigt och strutslikt med små löjligen försök till mystifikation, som till sist inte bedrogo någon. »Författaren till Cousinerna» är numera uppställd i sin nisch i den svenska parnassen, och där står hon som Sophie von Knorring, f. Zelow. Tämmligen ostörd har hon fått vara de senaste sjuttiofem åren åtminstone, tills en vacker dag nu nyligen fru Barbro Nelson beslöt att skärskåda henne litet närmare. Hon hade också varit föremål för en rent litteraturhistorisk nyfikenhet redan förut, en författarinna, som i livstiden tävlade med Fredrika Bremer och Emilie Flygare-Carlén måste naturligtvis bli föremål för uppmärksamhet.

Men fru Barbro Nelson fick i sina händer ett rikt, obrukat material, brev och dagböcker, som friherrinnan von Knorrings släkt, pietetsfullt bevarade, och hennes studie av föremålet har kommit att omfatta hela människan, inte bara romanerna, där en viss litterär förklarad mer eller mindre lyckligt kommer till användning, utan hela personlighetens utveckling. Sophie von Knorrings eget liv och hennes självhistoria äro för oss en mycket intressantare roman än någon hon utgav av trycket och vi äro fru Barbro Nelson all tack skyldiga, att hon så levat sig in i sin hjältinna och tålmodigt på samma gång som med vetenskaplig noggrannhet avslöjat hennes rika skiftande personlighet.

Sophie Zelow var född på ett svenskt herresäte, västgötslottet Grävsnäs 1797 och växte upp i den brytningstid mellan 1700-talets rationalism och 1800-talets romantiska strömningar, som just då gjorde allt oroligt och famlande. Men därmed är inte sagt, att Sophie Zelows barn-dom berördes av tidens oro, tvärtom var den ovanligt ljus och lycklig.

I »Svenska fattigdomens betydelse» har C. J. L. Almquist sagt några hårda ord om det svenska herrskapets brist på svenskhet. Det har blivit onationellt, dess studier och hänryckning äro föga svenska. Det »utrikes angenäma» tillfredsställer dess behov av skönhet. En människa med sådana förutsättningar blir onationell och saknar »den landegenhet, den individuella skuggning, som skulle göra henne till en intressant person, hon lyssnar icke till naturens ljud omkring sig, fattar dem icke, värderar dem ej, och är icke hemma.»

Det ligger sanning i målningen och den passar in på den uppfostran barnen Zelow fingo på Grävsnäs, en utmärkt uppfostran för övrigt, där studierna leddes av informatorer, men att Sophie Zelow skulle blivit mindre intressant på grund av brist på svenskt inslag i hennes bildning — svenskt taget i Almquists mening som samhörighet med folk och natur — det jävar hela hennes liv.

Över Sophie von Knorring, som dog 1847 och som skrivit "Cousinerna", "Illusionerna" m. fl. romaner, har Barbro Nelson utgivit en intressant studie, som här refereras.

De tyska och engelska klassikerna utgjorde ett bildningsunderlag, som inte var att förakta och hur stor roll de spelade i undervisningen har man ett vittnesbörd på i följande rader av Sophies syster Hillevid: »Jag kände med don Carlos gret med Schillers stora hjältar — då de ej greto själva, och efter min första bekantskap med dem följde dessa mina tankar när jag sprang i parken — sökte äpplen vid svarta grinden i trädgården liksom förut planer för mina dockor och deras garderobers —»

Sophie Zelow var en ovanligt begåvad, vacker och ärelysten liten flicka, som hade huvudet fullt av oroliga tankar och själen brinnande av en eld, som skulle tära på henne till livets slut. Som det var informatorer huset höll sig med för dottrarna, kom frågan upp, huruvida inte den begåvade Sophie borde läsa latin. Men flickornas mor sade nej. Och detta beslut kommenterar den berömda dottern sedermera på ett mycket karaktäristiskt sätt: »Tusen gånger under mitt liv har jag bittert sörjt över denna mammas halsstarrighet, men ändå säger jag: Gud vet, om hon icke hade rätt! Kanske hade jag med denna barlast denna 'tillsats av latin' såsom Tegnér skrev det till Martina Schewerin, haft en vida mindre rolig, glatt le-

kande, verklig ungdomlig ungdom, annars hade kanske icke min Calle velat hafva mig, och mycket ondt timat, som nu uteblifvit, och mycket godt icke legat gömdt som jag nu funnit rätt på. Och ändå! ändå! finnes knappt någon dag som jag icke saknat detta mitt kära latin.»

Det är för oss nästan otroligt att en sådan detalj i uppfostran skall väcka en hel moralisk diskussion. Sophie Zelows utpräg-lade intellektuella läggning skulle hon själv till sitt sista andedrag förneka. Hon var så rädd, att hennes kvinnlighet skulle taga skada av för mycket »lärdom» och det är underligt för en senare tid att se, hur hon redan som ung skrev i smyg och som berömd författarinna förnekade sin identitet bara för att den s. k. kvinnligheten inte skulle råka i fara.

Då Sophie Zelow var tretton år sammanträffade hon i Stockholm för första gången med Malla Montgomery, som då redan var en mogen kvinna. De två voro så lika till hela sin läggning, lika själfulla, som tiden älskade att kalla det, lika svärmiska, sökande, ärelystna och vittra, lika omsvärmade av »unga karlar», som det då helt realistiskt hette. De knöto sedermera en varm vänskap, men vid det första mötet är det bara den yngre, som flammor upp av hängivenhet och beundran.

För hjältinnorna i de romaner som Sophie Zelow sedermera som Sophie von Knorring skulle komma att skriva finns bara ett livsproblem: kärleken. För författarinnan själv i hennes eget liv kom denna känsla icke att spela en allt avgörande roll. Hennes ungdoms älskade och hemliga trolovade Carl Adam Lewenhaupt, drunknade i Brunnsviken en midsommardag, och det dröjde några år, innan Sophie bestämde sig för en ny livsledsagare. Det var då den några år äldre majoren Carl von Knorring, en hygglig och hederlig svensk militär, men på intet vis lik de hjältar à la Byron eller Werther, som hennes unga sköna damer i »Cousinerna», »Illusionerna», »Ståndspareller» och andra av hennes alster, tillbedjas av.

Sophie Zelow hade varit en ung svärmisk flicka, en av de själfulla, men hon prutade av på sina krav både på livet i det yttre och på de himlastormande fordringarna på sin inre värld. »Jag kan ej få solen på himlens borg och därför jag intet begär», kanhända hon tänkte med en av sina samtida, romantiska skalders. Förändrade ekonomiska förhållanden bidro väl i någon mån att dämpa henne, hon blev gift med en fattig officer och från det en gång rika föräldrahemmet kunde hon efter en ekonomisk kris inte räkna på något större arv.

Men Sophie von Knorring hade svårt att trivas i vardagslivet. Då hon var barn och ung hade hon dik-tat om det, nu måste hon också för-

(Forts. sid. 193.)

Fru Alice Swartling, född Borg, maka till bankdirektör John A. Swartling, Stockholm.

Kemisk Tvätt

utföres förstklassigt vid
A.-B. NYA BLÅ HAND
Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljeh. 23.
BUTIKER: Holländaregatan 13. Tel. Norr 4633; Birger Jarls-gatan 7.
Tel. Norr 125 09, Riks Tel. 5373; Brännkyrkagatan 2. Tel. Sö. 334 39;
Hornsgatan 17. Tel. Sö. 301 35; Anna Wålhjält, Skolvägen, Ålfsjö.

HOTELL NEPTUN

Tel. Namnanrop.
Goda rum med telefon från Kr. 3:— Fullständig restaurant.
Trevliga klubb- rum. Förstklassigt bord.
GÖTEBORG
Vid Lilla Torget.

EN PLANTSKOLA FÖR SVENSK TEATER

I FINLAND HA MÅNGA AV VÅRA
SCENARTISTER TAGIT SINA
FÖRSTA STEG PÅ TILJAN
DÄR ENTUSIASMEN SLÅR VERKLIGA LAGOR.

Med intresse har svensk allmänhet anledning att uppmärksamma den svenska teatern i Åbo och erinra sig att många av våra svenska skådespelare där fått sina första eldop. Alltfortfarande leva de svenska traditionerna högt och handhas med entusiasm på Åbos teater, såsom professor Alma Söderhjelm här framhåller i sin skildring.

»HERR X. SÄG UT SOM EN KAKELUGN, men värmden tyvärr icke.» Se där en fras av en teaterrecension för tjugtu år sedan i ett landsortsblad, jag skulle tro här i Åbo. Jag har den från herr X. själv, som vid tillfället insvept i en rutig svart och vit bordduk hade sitt första uppträdande som kungen i Hamlet. Denna fras är emellertid typisk icke blott för de högst godtyckliga plagg skådespelarna ikläddes för att illustrera föreställningarna utan även och mest för det lättvindigt lustiga sätt på vilket högsta forum bedömde de scenartister, som kuskade igenom småstäderna på sina Thespiskärror. Helsingfors var då den enda ort i vårt land, som hade en stående svensk teater. Men teaterintresset är stort och levande här i Finland och för närvarande har vi redan tre stående svenska teatrar, utom den i huvudstaden — både i Wasa och Åbo.

Så snart en stad får en stående teater inträder ju ett moment av ansvarsfullhet. Skådespelaren får kanske inte mera slänga kring sig första bästa bords- eller sängkläde och recensenten måste taga litet hårdare om pennan för att den inte skall skena i väg bara för att leta efter ordleksfynd.

I småstaden blir teatrarna gärna antingen en utbildningsanstalt för unga artister eller reträttort för de gamla. Åbo svenska teater har i allmänhet liksom Finlands teater för övrigt tagit till sin uppgift att fylla den förra uppgiften. Här i landet är ju allt sedan några decennier tillbaka inställt i ett pedagogiskt perspektiv och det sista våra teatrar får göra är blunda och slå sig till ro. Förty deras syfte är icke blott konstnärligt maktpåliggande, det fordras av dem dessutom att ständigt hålla sig uppe på skansen och hand i hand med litteraturen bilda, som det något barnsligt heter: »kulturens utpost mot öster». Enklare uttryckt: våra teatrar äro icke enbart konstnärliga institutioner utan i högsta grad även kulturella sådana, vilkas kanske främsta mål slutligen förblir att förmedla kunskap med världsdramatiken, uppmuntra den inhemska dito och hålla upp intresset för det svenska språket och den svenska mentaliteten i Finland. Ur denna synvinkel bör t. ex. den hetsiga teaterstriden ses, vilken för halvtannat decennium sedan utbröt vid Helsingfors teater mellan »teaterpolitikerna, de nationella», som ville ute-

sluta allt rikssvenskt tal från scenen till fromma för de inhemska skådespelarelementen och den »konstnärliga» eller »riks-svenska» gruppen, vilka invanda med det vackra distinkta svenska »sjungandet», stämplade det som bedrägligt att vi skulle tvingas att aldrig höra annat än vår egen litet naivt godtrogna dialekt. Efter den heta kampen, som mitt under de brinnande politiska åren delade upp hela Helsingfors i två läger inträdde ett stillestånd, och det hela har sedan gjort kompromiss med sig själv i ty att rikssvenskar och inhemska numera fredligt arbeta vid varandras sida. Huru harmoniskt resultatet av detta samförstånd blir, vill jag lämna osagt — vi själva äro redan vana vid det, men de rikssvenska författare som få upp sina pjäser här, tycka som en av dem yttrade, att »tonfallen, ibland föreföllo något underliga och främmande».

Men huru skall man kunna begära att alla subtila detaljer skola medhinnas? Vem kan lägga handen på hjärtat och säga att han eller hon vet vad det innebär att spela teater i Åbo? Sujetternas antal är inalles 18. Ett styckes personantal är nästan alltid mellan 8 och 12, när det inte går upp till aderton! Ofta nog får så gott som hela personalen i en massa pjäser efter varandra gå i elden. Detta betyder ett arbete av jätteproportioner, främst naturligtvis för de få, vilka av det lyckliga ödet äro utsedda att uppbära huvudrollerna. I medeltal är det premiär var åttonde eller tionde dag, och pjeserna som komma upp äro i de flesta fall av kontinentens mest maktpåliggande, det finländska lynnet är nämligen dels genom naturlig läggning, dels genom förhållandenas tvång rätt så mycket riktat mot allvarliga diskussioner och högtidliga uppgifter. »Kan du förklara mig, hur det är möjligt», frågade mig en Helsingforsfru en gång — och på allvar — »att en så gedigen person som Pauline Brunius vill spela i ett sådant struntstycke som Herdestunden?» En sådan fråga säger mer om folkmentaliteten än de längsta psykologiska utredningar.

Fr. v.: Holger Löwenadler, Lilian Sheppard, Gunnar Næslund, Dagmar Bentzen, John Elfström och Per Hjern — några unga svenskar vid Aboteatern.

Åbo teater har aldrig varit med själ och liv engagerad i teaterstriderna, och här är man kanske fortfarande mer intresserad av att höra vårdat språk från scenen än att uppmuntra nationalismen. Artisterna, som med undantag av några gamla och trogna som sällan eller aldrig bli underkastade kritiskt bedömande, äro pur ungdomar, rekryteras huvudsakligen inom Dramatiska teaterns elevskola i Stockholm, och vår lilla teater kan därför närmast betraktas som en plantskola av denna. De rikssvenska ungdomarna vitsordas också i allmänhet av teaterdirektionen såsom synnerligen lojala, arbetsamma och ansvarsbara, de föra med sig sålunda även moraliskt taget till våra små teatrar ett värdefullt inslag, på samma gång som de bibringa sina »östsvenska» kamrater kunskap om de bästa egenskaperna hos det svenska folket!

För närvarande äro vid Åbo teater anställda sju rikssvenska artister, tre damer och fyra herrar: fru Stenius, gift med en finländsk kamrat vid teatern, Dagmar Bentzen, som är en förtjusande ingenue och visar utpräglad teaterbegåvning, Lilian Sheppard och Gunnar Næslund, vilka äro utrustade med sångröst och användas företrädesvis i operetterna — ty teatern arbetar även i den lättare branschen — vidare John Elfström, en särdeles användbar artist i den burleska genren, samt slutligen salongskomediernas hjälte Per Hjern, teaterns bästa och mest hyllade manliga förmåga och Holger Löwenadler, som tagit ett långt avsteg från sitt första uppträdande i »Lejonets unge» på Dramaten, och håller på att rycka upp, även han, till publikgunstling.

När man direkt från en Stockholmspremiär intar sin parkettplats på Åbo teater, ställer man sig naturligtvis något tvivlande gentemot de väntande prestationerna. Men det dröjer ej länge innan det skeptiska leendet förbytes i undran: huru är det väl möjligt att dessa ungdomar tillsammans kunna prestera icke blott passabla repliker och enskilda scener utan kunna giva oss

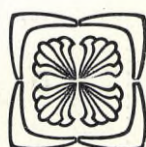
(Forts. sid. 194.)

CAP
Kejsarnougat

Förnämsta nougatchoklad
i 10- och 15-öres-bitar.

Fru Carla Meyer, Danmark.

ÄR HEMMET I UPP- LÖSNING?

TVÅ HUSMÖDRAR FRÅN GRANNLÄNDERNA PÅ
HEMMETS VECKA UTTALA SIG.

HEMMETS vecka har vunnit stor tillslutning, större än arrangörerna vågade hoppas, vilket visar, hur levande intresset för hemmet är i alla samhällslager. Men därav framgår också att hemmet blivit en fråga, ett problem, som de flesta människor måste ge sig i kast med och försöka lösa. Är det illa beställt med våra hem? "Ett hem, det är det fästet vi rest med murar trygga" sjunger Heidenstam. Men skaldens erfarenhet gick tillbaka på en gammal gård på landet. Hur många svenskar ha ett sådant minne att hämta kraft och stöd ur? I dessa bostadsbristens dagar, se nog tusentals svenskars hemminnen ut på ett annat sätt och om de kunde dikta om dem, bleve det nog inte harmoniska strofer.

Samma kris som hos oss genomgår hemmet överallt och det är med fullt fog vi framställt vår fråga: *Anser ni, att hemmet verkligen är stätt i upplösning?* Husmödrarnas Riksförbund har till Hemmets vecka inbjudit två ledande personer från våra grannland, nämligen fru Carla Meyer från Köpenhamn och fru professor Michelet från Oslo. Båda äro ledare från sina lands riksförbund av husmodersföreningar.

Till dessa representativa damer ställer Idun sin fråga i första hand.

Det är en rörande samstämmighet hos de båda damerna och deras erfarenheter gå i mycket ut på detsamma. Först och främst betyga de sin tacksamhet mot Sverige, som tagit initiativet till Hemmets vecka, så att dessa angelägenheter komma upp till diskussion. Det

kommer att verka mycket gott både i Danmark och Norge, att opinionen inriktas på dessa frågor. Då kommer man förr till ett positivt resultat.

Både fru Michelet och fru Meyer ha från sina egna länder gjort liknande erfarenheter som vi här i Sverige. De vilja också båda starkt betona, att det är icke någon skuld hos hemmen, som gör, att de råkat ut för det nödläge, de nu befinna sig i. Fru Michelet har ordet och säger: — När hemmet upphörde att vara en produktionsenhet och i stället blev en konsumtionsenhet, då sprängdes banden först, som höllo det samman.

Tager man hemmen i de borgerliga kretsarna kan man inte tala om en genomgående upplösning, men kommer man längre ut till de hem, som lida av bostadsbristen, så är den redan ett fullbordat faktum, och detta gäller inte bara Sverige, Norge, Danmark utan är en allmän tidsföreteelse.

Det är så många faktorer, som medverka. Då ungdomen blev ekonomiskt självständig, begärde den självbestämmanderätt, och det var inte mera än den skulle och borde ha. Men hemmen kunna inte hålla stånd mot detta anlopp.

En annan allvarlig fara för hemmen, ansåg fru Michelet, var husfaderns bristande intresse för barnens uppfostran. Han hade nog intresse för hemmet på det sättet, att han ville ha det lugnt och gott och fridsamt där tillsammans med hustrun. Men den forna husfadertypen, som slog handen i bordet och sade: "Lyd!" till det uppväxande släktet omkring honom, den är så gott som försvunnen. Och det gör ungdomen mera gott än den tror att lära sig lyda. Ungdomen behöver auktoriteter att stödja sig vid, den är inte mogen all den frihet den nu fått, den vet faktiskt inte vad den skall använda den till.

Botemedlet, säga båda damerna, för hemmets förfall, ha vi ännu inte funnit någonstans. Men Hemmets vecka har kommit i rättastunden och då vi nu resa hem *Professorskan Michelet, Norge* och avlägga rapport om den, kommer det svenska initiativet säkert att sätta frukt i våra länder.

Vi ha vidare vänt oss till en ledande inom den svenska husmodersrörelsen.

Fru Marja Edén anser att det kanske är för mycket att orda om en hemmens upplösning, men hon finner att på många håll visas ett förakt för hemmets idé.

— Den, som lever i en storstad, säger fru Edén, har sannerligen inte lätt att skapa något hemliv. Hemmet har här inte lyckats sätta sig i så mycket respekt, att dess arbete respekteras. Här komma skolor, universitet och alla slags offentliga inrättningar och ordna sitt arbete utan ringaste hänsyn till hemmet. I en familj med barn kanske hushållet betungas med tio olika mattider och om familjemedlemmarna kunna samlas en enda gång om dagen omkring matbordet, så är det storartat.

Det kan t. o. m. hända i hem, där föräldrarna ha representationsskyldigheter och där det finns studerande ungdom, att det går dagar utan att föräldrar och vuxna söner få se skymten av varandra.

Två gånger om dagen en för hela familjen gemensam måltidstimmme borde vara minimum, anser fru Edén och hon beklagar de ideella och nationalekonomiska förluster, som göras på grund av bristen på respekt för hemmet bara i detta enda fall.

EN BIT AV SVERIGE I U. S. A.

I EN HÖGST FÖRNÄM STADSDEL av Chikago, Near North Side, där många av de gamla fina Chikagofamiljerna ha sina residens, ligger i huset 1011 Rush Street en liten svensk allmogerrestaurang med det tilltalande namnet »A Bit of Sweden», det enda företag i den stilen som lär finnas i den stora staden med dess många svenskar. Den unga svenska, som för litet mer än två år sedan var nog dristig att öppna restaurangen och tro på att hon skulle få publik till ett litet näringsställe med svensk mat och svensk allmogeinredning, fick höra många välvisa varningar att det aldrig skulle gå. Men det gick. Hur, det berättar hon själv litet om under ett samtal. Fru Rose Palm är nämligen på Sverigebesök sedan någon månad tillsammans med s'n make, herr Tage Palm, verkst. dir. för Swedish Arts and Crafts Co. i Chikago.

Fru Palm är född i Sverige men har tillbragt de flesta åren av sitt liv ända sedan barndomen i Amerika, närmare bestämt i Chikago. När hennes verksamma

Fru Rose Palm.

natur för ett par år sedan krävde ett självständigt arbete var det därför naturligt att hon till sitt verksamhetsfält valde Chikago, som hon kände väl. En tids vistelse i Sverige hade ytterligare befäst hennes känsla av att bara i ett land som Amerika kan man arbeta — här hemma fordras det en orimlig energi om man skall kunna göra något, menar hon, skenbart paradoxalt. Alltnog, hon tog sin syster med sig, for ut, hyrde lokal och fick vänta i ett par månader på de i Sverige beställda möblerna, vilken tid emellertid inte förnöttes i dådlös väntan. Med egna händer och utan främmande hjälp gjorde de bägge unga systrarna i ordning den blivande restauranglokalen, skurade, målade och fejade. Inte nog därmed, de hade också hyrt en övervåning och ville nu hyra ut rummen där till unga svenska ingenjörer. Sagt och gjort, gamla möbler köptes upp och rustades, och det målades och tapetserades. Rummen blevo uthyrda, möblerna kommo, restaurangen öppnades.

(Forts. sid. 192.)

5:—

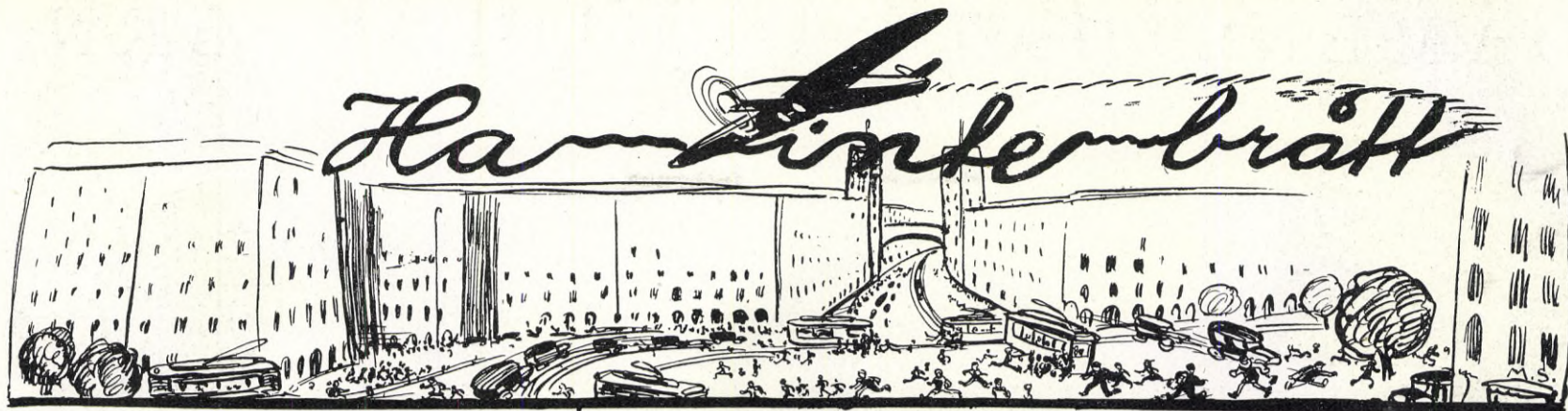
Ett gediget och billigt praktverk
Carl Larssons: Svenska kvinnan genom seklen.
Rekv. direkt fr. Iduns Exp., Sthlm. Fraktfritt Kr.

5:—

Drick **Champis**

RING bryggerier och vattenfabriker.

Överallt —
men begär
det kallt!

VÅRA NERVER ÄRO I OLAG

ALLTFÖR MÅNGA DUKA UNDER I KAMPEN MOT VAR HETSIGA TID

MEN UPPFOSTRA ERA NERVER.

UNDER MORMORS OCH FAR-
mors tid var allt tal om nervositet yt-
terst förkastligt.

Att skylla på sina nerver, ansågs
som ett moraliskt svaghetstecken, ett
pjäsk, som ingen sund och förnuftig
människa lånade sitt öra. Nerverna
togo sig visserligen då och då kata-
strofala yttringar i rejäla »dåningar»,
såväl i de gamla operorna som i det levan-
de livet. Luktsalt och eau de luce fanns
alltid till hands för fruntimmer att återge
livsandarna deras ordentliga funktioner.

Att morfar och farfar hade nerver, tror
jag ingen av oss hört talas om. Det hade
inte alls ansetts karlaktigt.

Men vi ha nerver, både kvinnor och
män. Ja, till och med barnen äro, många
av dem, s. k. nervösa barn, som måste
fostras med hänsyn till dessa nerver, som
de tidigt lära sig tala om och tänka på.
I vår tid spänns genom telefoner, tele-
grafer, radio m. m. allt fler trådar, både
synliga och osynliga runt jorden, och sam-
tidigt blir nervtrådarna som omärkligt omp-
spänner individernas själsvärld allt känslig-
are, ja, ofta så känsliga, att »störningar»,
för att använda en modern teknisk term,
uppstå. Som en allvarlig tidsfara hänger
nervfaran över människorna.

Undertecknad är bara en stackars olärd
lekman, men under de senare åren har
omständigheterna berett mig tillfälle att
iakttaga hur denna fara växer sig allt större.

För en tid sedan ringde en främmande
person till mig och inledde sitt samtal på
ungefär följande sätt: vad skola vi göra
för ungdomen, som tiden vill skada på
särskilt två sätt, fullkomligt stridande mot
varandra.

1) anhopning av lockelser och njutningar
som utan försyn tillfredsställes av många
unga såväl som gamla.

2) tillspetsade krav på uppdriven kamp
för tillvaron. De unga mäktar helt enkelt
inte hålla stången inför allt detta. Oräk-
neliga av dem bli också nervsjuka. I sam-
ma veva fick jag brev från en svensk författ-
are som skrev: hur skall det gå oss
stackars människor till sist, vi, som äro
dömda att spela med i tillvarons jagande
skådespel, där allt hotar att bli stympad —
hopfogad film. Det ges ingen tid snart
till fördjupning och tankereda — —

Mina nerver äro alldeles i olag — hur ofta hör man icke denna klagan! Nervsjukdomarna hota att slita sönder många av vår generation, nervositeten är vår tids plågoris och man frågar sig orolig om och var botemedlet finns. Julia Svedelius rekommenderar självdisciplin i denna artikel, som är en inledning till diskussion i ämnet, vartill läsekretsen inbjudes och vari Idun till nästa n:r skall publicera råd från läkarhåll.

Det ligger sanning i båda dessa uttalan-
den, i synnerhet för de jäktande samhälle-
nas människor. Men även ut till de ro-
fulla bygderna tränger tidsoron. På lands-
bygden susa dock ännu, gud ske lov, de
lugna skogarna, där är horisonten vid över-
odlade tegar och där ser man universums
fasta punkter, sol, måne och stjärnor på
ett annat vis än i städerna, där rörliga
ljusreklamer blända och sticka i rött, grönt,
blått och gult om växtmargarin, bilmärken
och »allt för alla».

En kväll när jag stod på Stureplan i
Stockholm och väntade på spårvagnen och
såg alla ilande människor och bländades
av alla de oroliga ljusreklamerna, som ring-
lade och lyste, då saknade jag en text
som denna: »kära vänner ha inte så brått-
om». Och jag tittade upp åt himlen och
önskade en himlaskrift, en sådan, som flyg-
maskiner ibland bruka rita efter sig. Men
den skulle inte handla om tvålv och såpa
utan om ett andligt tvättmedel för våra
själar.

Våra nerver bli hårt spända av tidens
hand som är alltför generös, då det gäller
att skänka intryck. De jaga varandra, tän-
das och slockna, tändas och slockna allde-
les som ljusskyltarna. De nöta oss utan
att vi direkt märka nötningen, men den
avsätter till sist en vibrerande oroskänsla,
som lätt kan stegras och bli sjukdomarnas
sjukdom: — en sjukdom som i gamla ti-
der ännu inte var uppfunnen. Denna sjuk-
dom yttrar sig individuellt. Männe inte den
stegrade nöjeslustan för många endast är
medlet att glömma, glömma oron inom
sig, nerverna.

Att ej lyckas i livskampen, att ej vinna
nog, att ej hinna nog, att ej synas till-
räckligt, att ej vara nog nyttig, då alla
andra äro så nyttiga, att ej »göra
något» när nästan »alla andra» göra
något, att komma på efterkälken med
just sin specialitet — ja orosämnen

finns ungefär lika många, som det
finns människor.

Och ändå finns det ingenting som
vi få längta efter som tillfredsställelse,
som i grund och botten endast vin-
nes genom balans och harmoni och
tacksam känsla inför tillvaron och dess
höge herre.

Det ser man bland annat om man
lägger märke till människors ansiktsuttryck,
när de höra besjälad musik.

Hur olika är inte deras ansiktsuttryck
då mot en stund senare, när de ivriga
brådska som för livet att fortast rycka till
sig ytterkläderna för att utan tanke på
annat än sig själva knuffa sig upp på en
buss eller spårvagn.

Det allmänna jäktet är för de många
som trängas i stora samhällen en verklig
nervfara inför vilken man måste fostra och
träna sin egen besinningsfullhet.

Uppfostringsfrågan är ju frågan för da-
gen. Mer och mindre kloka huvuden slås
samman att utfinna nya uppfostringsfor-
mer, lämpade för tidens krav. En stor
del av uppfostringsprogrammet måste vi själva
göra upp. »Innanbildningen» blir alltför
vår ensak. Till den hör nervernas upp-
fostran. Den är av självdisciplinär art.

Man talar i vår tid om »de sjuka ner-
vernas synder». Och för visso får mycket
skrivas på deras konto av sådant ont, som
sker inom privatlivets väggar: snäsiga ord,
orättvisa omdömen och tillsägelser, bittra
tonfall, murrighet, en kanske ibland farlig
pratsamhet, orsakad av att vi äro så upp-
dragna av nervträdens spänning, att vi bara
snurra på och knappt äro medvetna om att
vi ge törnar här och där under farten.

Nerverna äro också en fara för självisk-
heten inom oss. De bidraga till den ego-
centriska tendensens utveckling ej minst
om fysiska lidanden tillstöta. Då däremot
nervernas behärskning ger en andestycka,
som under livets alla förhållanden kommer
väl till pass.

Att bli herre över nerverna, är en des-
potism enbart till vinst för en oroande tids
människor. Över våra nerver ha vi både
rätt och plikt att bli despoter. Bli vi det
mer än nu, då blir också det allmänna
själsläget i större jämvikt, och vi lyckas
bättre i allt vi ha för händer.

JULIA SVEDELIUS.

Man tager
TOMTENS BAKPULVER
— och baket lyckas

Man tager
TOMTENS MAMSANA
och gör en god efterrätt

DAMENS HATT OCH FLAPPERNS

MAN BÖRJAR TÄNKA PÅ VÅRHATTEN.

Toque av svart siden med silverstickningar — en ungdomlig modell.

Svart filthatt med jadespänne visar den brutna linjen över ögat.

Överst i mitten: Den enkelt skurna filthatten med den lilla uppsvängningen över vänstra ögat är epidemien just nu.

Nertill: Den orientaliska turbanen varierad i svart filt och med näsflor är en av modet favoriserad modell.

EN NY HATT HÖR DE LJUSARE dagarna till och förgyller upp självaktningen. Men vad skall man välja för att få något modernt och något som ändå varar en stund? Ja, den första frågan är lättare att besvara än den senare, ty även om hattmaterialen nu för tiden variera föga i stort sett, så ha modellerna i stället för ett känsligt modeöga sina små tättföljande olikheter, som oblidkeligt sätta den halvårs-gamla hatten i skamvrån.

Hattmoderna ha växlat snabbt det senaste året. Det var först skorstenshatten med den höga buckliga kullen och de små vajjande klockbrättena, se'n kom hjälmhatten, som blev en kort men styggelsens epidemi och nu är den hopplöst avförd för hatten med hacket över vänstra ögat, den som atlantflygerskan Ruth Elder synts i alla världens tidningar med. Kullen är mestadels slät och slutande till huvudet, brättet är minimalt bak och uppvikt framtill med en inskärning över vänstra ögat, där man arbetar in en rosett, ett broderi eller placerar ett spänne. Så ter sig hattmodellen med Det just nu. Nu gör man naturligtvis klokt i att undvika denna modell, ty när alla ha setts en tid i den, äro vi snart grundligt utledsna på den. Men ho kan stå emot? Och om epidemien inte får värka ut ha, vi ju aldrig någon ny hatt med Det att emotse. Låt oss alltså lida igenom epidemien med olympiskt lugn och gärna skaffa en hatt med hack, om den klär oss.

Men för den som är så kräsen eller så förständig att den inte faller för Dets frestelse, finns många andra moderna modeller. De ha bara det lilla felet att de alltid bli dyrare än epidemihatten, ty de fordra en skickligare modists handlag — epi-

Den amerikanska filmflappern med hatten på nacken.

demihatten finns alltid i lättillgängligt konfektionslager. Men den handarbetade hatten har i stället den fördelen att gott tåla vid några säsongombyten och stolt segla förbi alla hattar med Det.

Men inte nog med att vi ha epidemi-hattar och andra hattar, man kan på sistone också urskilja två sätt att bära dem: på nacken och ner över ögonen. En av våra mera kända modekäsöser har vid upprepade tillfällen läxat upp svenskorna därför att de, då det blev modernt att trycka ner hatten över ögonen, envist framhårdade i att bära den uppe på skulden. Den typen av hatt och den, som vi allsedan dess har haft, var avsedd att tryckas ner på ögonen och sedermera ha svenskorna lärt sig den svåra konsten. Nu kan ingen klaga på dem. Men rätt vad det är upptäcker man i Stockholm att en hel mängd flickor av den typ, som inte ser ut att vara ointresserad och okunnig om modets lagar, har kört upp hatten mot nacken och låter ett burr av lockar eller välpomaderade hårslingor glida fram runt brättet. Ett nytt mod tydligen. Och snart konstaterar man varifrån det är hämtat. Amerikanska filmflappers ha lancerat det Flickan på film, som tuggar gummi och kör i kapp i racerbil, har gärna hatten på nacken, på svaj och på tre kvart.

Det kan se lustigt ut ibland, men är för det mesta vulgärt.

—e.

**EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL**

ALLA SOM BAKA HEMMA
inse värdet av Ekströms Jästmjöl. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättsmält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl.
— Cream-Phosphatpuleret med den underbara jäskraften.

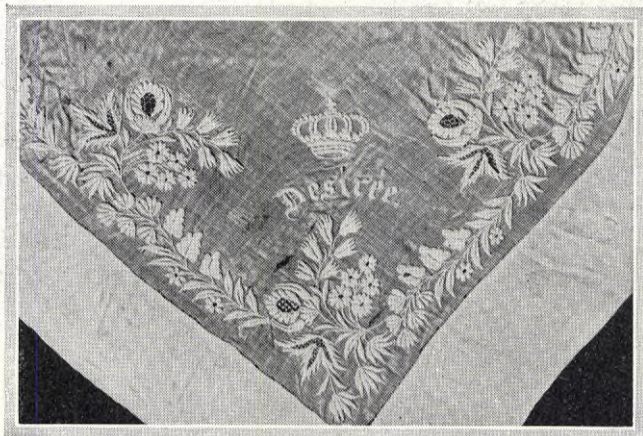

DEN VACKRASTE MÄRKNINGEN

IDUNS MONOGRAMTÄVLAN AVGJORD. — ETT VACKERT RESULTAT

Bidragen till Iduns monogramtävlan ha nu av prisnämnden granskats och prisbedömts. — I klass A, omfattande gamla märkningar och arbeten, har första pris tilldelats fröken Hanna Thorman för en helt broderad näsduk med monogram, som tillhört drottning Desideria, och andra pris borgmästarinnan Aug. Wallenqvist, f. Wästfelt, för näsduk broderad av bergsrådinnan Betty Geijer, f. Wästfelt, Uddeholm — ett utsökt monogram även utan hänsyn till att bergsrådinnan utfört arbetet vid 80 års ålder. Hedersomnämning i denna klass ges åt fröken Greta Unge för näsduk från 1840-talet, fru Claudia Trotzig för duk märkt år 1797, fröken Hanna Thorman för underdräkt, som tillhört drottning Desideria. — I klass B omfattande nya märkningar — där deltagandet glädjande nog också varit löligt — har första pris gått till fröken Erika Tobiason, Filipstad, för utsökt märkning och smakfull anordning och andra pris till fröken Hanna Lundborg, Barsebäcksby, för god märkning i allmogestil på ett vackert hälsömmat örngått, Hedersomnämning i klass B tilldelas Göta Genberg, Värnamo, för väl utfört, smakfullt monogram, fru Betty Ahlberg, Enskede, för omsorgsfull märk-

UTSTÄLLNING AV TÄVLINGSBIDRAGEN I SVENSK HEMSLÖJD

Detalj av drottning Desiderias helt broderade näsduk. Tillhör fröken Hanna Thorman. 1:sta pris i klass A.

ning å näsduk, och fröken Jeppson för märkning i allmogestil. — Prisenämnden har utgjorts av frk. Marie-Louise Ulmgren, Handarbetets vänner, fröken Elisabeth Thorman, fru Wera Elgström och en redaktionsmedlem av Idun. Fröken Thorman har ej deltagit i omröstningen av det namn, vars bärarinna är hennes släkting. Till alla, såväl prisnämnd som tävlingsdeltagare, ber Idun att få uttala sitt värdsamma och hjärtliga tack för intresse och bistånd. — Då Iduns red. förmodar att det finns många textilintresserade och tävlingsdeltagare, som skulle finna det värdefullt, att se tävlingsresultatet ha vi beslutat anordna en utställning av de insända arbetena (med undantag endast för helt obetydliga). En utmärkt utställningslokal har A.-B. Svensk Hemslöjd varit nog älskvärd att ställa till vår disposition i sin lokal Biblioteksgatan 12. Utställningen som öppnas måndagen den 27 febr., kommer att pågå 3 dagar t. o. m. den 29 febr. Fröken E. Thorman demonstrerar utställningen varje utställningsdag mellan kl. 2-4 em. Fri entré. — Efter utställningen kunna tävlingsbidragen afhämtas å Iduns red. Till landsorten försändas de per post.

EN GAMMALDAGS HEMGIFT TORDE för den moderna unga husfrun av stadstyp vara ett okänt begrepp — husfrun av landstyp följer däremot till all lycka gamla traditioner. Vad vet alltså den förra om glädjen — bekymret att märka dussin och åter dussin av lakan, örngått, handdukar, dukar och servetter!

Hur märkningen under närmare två sekel skiftat, hade man tillfälle att studera i det rikhaltiga material som med anledning av Iduns tävlan insänts. Höjdpunkten är man böjd förlägga till åren kring 1800; den djupaste dekadansen givetvis till 80-talet, det förkättrade stackars 80-talet. Men märkningen från den tiden är fruktansvärt smaklös.

Huvudsakligen tre tekniker ha tagits i anspråk för märkning: korsstygnsömmen, plattsömmen och stjälkstygnsömmen. Den förstnämnda förekommer redan under 1700-talets tidigare hälvt; men vi ha från 1747 också fina stjälkstygnsmärkningar. Formatet är i alla dessa fall litet, färgen blå. Utsöktast visade sig korstygnsömmen å föremål, en gång tillhöriga drottning Desideria, den sagolikt fina lärften, på vilken man sytt över en tråd, har givit upphov till en märkning av rent tekniskt sällsam finess. Genren lever vid sidan av annan märkning kvar hela 1800-talet; vi ha för-tjusande, enkla små märkningar från både

1825 och 1863, men i skrivstil och i rött, vi ha samtidigt inom allmogekonsten präktigt dekorativa märkningar av samma slag.

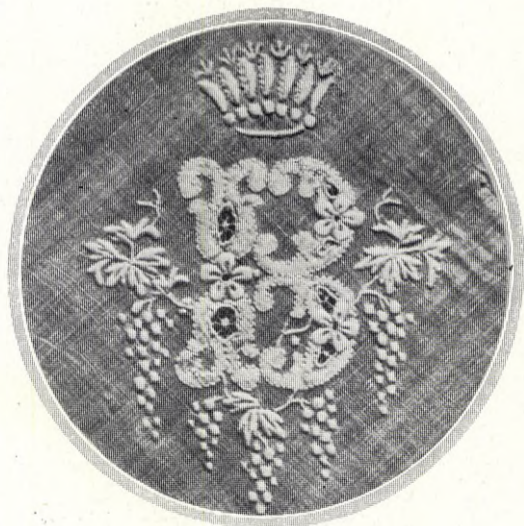
Det är plattsömmen, vilken för övrigt hade uppträtt långt förut, som kring 1800 gör detta märkningssätt rangen stridig. Några näsdukar, ävenledes ur drottning Desiderias ägo, visade här de allra yppersta märkningarna. Ett sådant vitbroderi, som den tiden, har varken förr eller se-

än en vändning till det bättre blir märkbar. Handarbetets vänner gör här en kraftig insats. Samtidigt med det överhandtagande intresset för hemslöjd blir märkningen i allmogestil, en mycket dekorativ liten sirat i korsstygnsöm, givetvis modern.

Det är med en viss ängslan, som man vid anblicken av allt det vackra Idun just nu kan förevisa, söker göra klart för sig vilken art av märkning, som nu är den allmännast förekommande. Ty små maskinvävda märken förekomma ju i handeln, och det blir en behändig och lätt åtgärd att fälla fast dem på linneförrådets olika plagg, just så lätt och behändig, som kvinnan av modern stadstyp vill tänka sig densamma. Och är egentligen hennes maskinfabricerade trousseau värt annat än denna maskinella märkning?

Tröstande tanke: Städerna äro så försvinnande små jämförda med landsbygden. Själva Stockholm är ju bara en prick på Sveriges vida karta. Ute på denna landsbygd, ej överallt, men mångenstädes och mer och mer med åren, spinns det och vävs. En ung blivande brud där har en hemgift värd att tala om; där fortlever och skall fortleva en märkning för hand till vars utveckling i rätt riktning vi ha anledning och rättighet att sätta vårt hopp.

ELISABETH THORMAN.

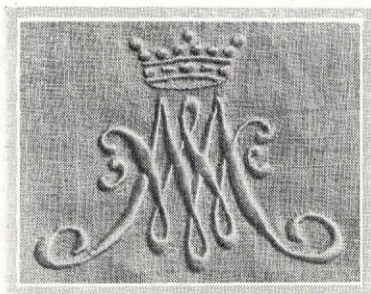

Monogram broderat av bergsrådinnan Betty Geijer. Tillhör fru A. Wallenqvist. 2:dra pris i klass A.

nare förekommit; märkningen får givetvis sin beskärda del av dess charme och sällsynta utsökthet.

Vida mindre intresse ägnas senare sättet att prägla den unga högreståndsdamens trousseau. Den enkla stjälkstygnsömmen tages ofta till godo. Det är då smaken alltmera dalar, som intresset tycks växa; märkningen, som förr var fin och försynt och av föga omfång, blir allt större, grövre och smaklösare. Vi äro därmed inne på horrörernas tid.

Men sekelskiftet är knappast inne, förr-

Ett modernt monogram, utfört av E. Tobiason. 1:sta pris i klass B.

Monogram i allmogestil, utfört av Hanna Lundborg. 2:dra pris i klass B.

Kobbs Finaste Ceylon

Observera! Grön etikett.

I den Europeiska marknaden existerar icke ett finare Ceylonthé än detta.

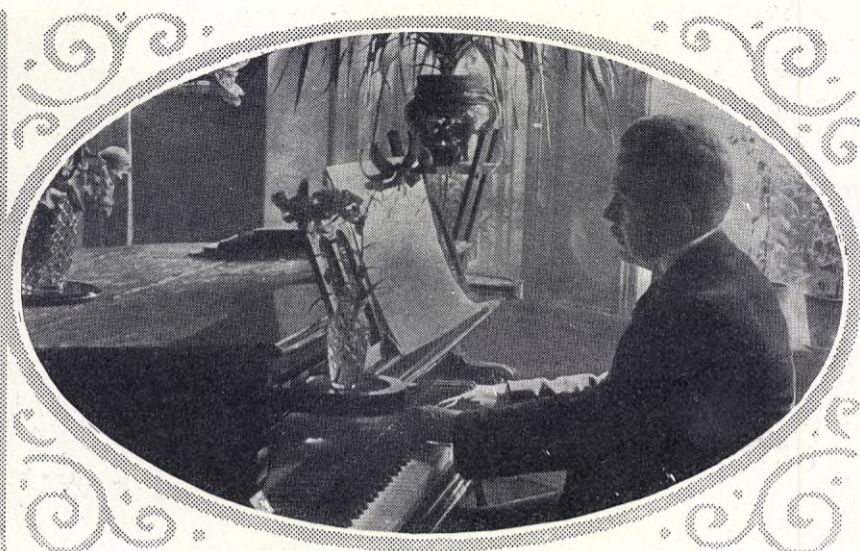
Ett thé för finsmakare.

HAN SOM GIVIT OSS BÄTTRE SKÖRDAR

HEMMA HOS PROFESSOR HERMAN NILSSON-EHLE PÅ SVALÖV.

Familjen Nilsson-Ehle i sin trädgård.

Professorn vid flygeln i Blå rummet.

OM NÅGON GENOM SITT ARBETE gagnat sitt land såväl i privatekonomiskt som ock i nationalekonomiskt hänseende är detta för visso professorn vid Lunds universitet, föreståndaren för Sveriges Utsädesförening på Svalöv, Herman Nilsson-Ehle. Lika försynt, lika anspråkslös och flärdfri han städse varit, är han allt fortfarande, och den framgång han haft i sitt vetenskapliga arbete har inte i någon mån förändrat hans syn på den övriga mänskligheten.

Och häri ligger väl just skillnaden mellan de stora och de små andarna — där de förra bli ödmjuka, yvas de senare.

Herman Nilsson-Ehles vagga stod i Skurup, där fadern innehade släktgården Elinelund, vilken var en av de första egendommar i Sverige, som enskiftades. Redan tidigt väcktes hans håg för botaniken, och en av hans käraste sysselsättningar om somrarna var att med portören på axeln ströva omkring i hemtrakten, som var känd för sin rika flora. Kärleken till denna naturvetenskap, som väl legat latent hos honom, väcktes ytterligare till liv av hans lärare i biologi, lektor Axel Grönvall, och för den unge studenten låg valet av studiebanan fullkomligt klart åtminstone till sina yttre konturer — botaniken ville han helt ägna sig åt. Och häri sammanföll hans önskan med föräldrarnas, som voro nog kloka att inte lyssna till de vänner och bekanta, som förespådde sonen en framtid som musiker. Ty lika högt han älskade botaniken nästan lika högt älskade han musiken, i vars tonvärld han dvalts, sedan han blott var en liten pys.

Under sin studietid hade han förmånen att som botanist få medfölja den expedition, som år 1898 begav sig ut till Sibirien för att söka efter Andréé, och redan följande år kan betecknas som vändpunkten i hans liv och forskning. Efter hemkomsten från Sibirien sammanträffade han nämligen med dåvarande föreståndaren vid Utsädesföreningen på Svalöv, professor Hjalmar Nilsson. Bekantskapen gjordes vid en excursion till Klövahallar, för att leta efter en viss ormbunksart. Ormbunken blev fun-

En vetenskapsman, som gjort sitt fosterland stor nytta, är professor Herman Nilsson-Ehle, föreståndaren för Sveriges utsädesförening på Svalöv. Genom sina forskningar har han förädlat svenska sädeslag och bidragit att ge Sveriges jord rikare skördar. Inte minst våra damer skola vara intresserade att göra den märklige professorns — han fyllde den 12 febr. 55 år — bekantskap i hans hem och i kretsen av familjen.

nen, och en följd av denna första gemensamma botaniska excursion blev snart en anställning för Herman Nilsson-Ehle som assistent vid Utsädesföreningen, varigenom hans livs stora önskan att få ägna sig åt växtförädlingsarbetet gick i uppfyllelse.

Men åtta år skulle det dröja, innan han fick tillfälle framlägga de första resultaten av sina undersökningar. På grundval av dessa forskningar skrev professor Nilsson-Ehle sin omfattande doktorsavhandling över sina undersökningar hos vete och havre och blev omedelbart härefter kallad till docent i botanik vid universitetet i Lund, där han senare erhöll professuren i botanik. År 1917 upprättades en personlig professur för honom i ärftlighetslära, och institutionen förlades först till Alnarp, sedan till Svalöv samtidigt med att professor Nilsson-Ehle mottog kallelsen till chefsplatsen vid Sveriges Utsädesförening.

Den insats professor Nilsson-Ehle gjort i förädlingsarbetet genom att visa, hur korsningsförädlingen rationellt skall arbeta, är av stor betydelse. Jag behöver här blott nämna namn sådana som Solvete II, Thulevete II, Pansarvete, Klockhavre II och III och Orionhavre för att de lantmän, vilka läsa dem, med tacksamhet skola minnas den man, som genom att skänka dem dessa nya sorter också bidragit till att deras skördar bliva såväl kvantitativt som kvalitativt rikare och bättre än förut.

Men när vilar en man som professor Nilsson-Ehle, som har så många olika uppdrag och så många yttre förpliktelser att fylla, när hinner han leva med i kretsen av de sina, leva hemliv?

»Ack», säger han med en djup suck,

»numera hinner jag ej heller så mycket därmed. Men kan jag endast komma åt att få musicera med de mina en kvälls-stund, får jag vara nöjd».

Hela familjen Ehle är nämligen i besittning av en rik musikalisk begåvning, och många äro de stunder de glatt sina vänner med musik, då fru Nilsson-Ehle och dottern Brita, som förra våren erövrade den vita mössan, spelat fyrhändigt, medan professorn blåste flöjt och de båda sönerna, Vilhelm, som är fil. kand. och Hans, som denna vår avlägger studentexamen, spelat fiol.

Och att »blå rummet», där flygeln står framme vid det stora blomsterfönstret, då blivit till en konsertsal med både andäktiga och gripna åhörare, är ej att undra över.

»Blå rummet» — blotta namnet ger mig en vision av en viss vårväll första året familjen Nilsson-Ehle bodde i Åkarp, en majafton, då nymånen stod som en knivvass skära på det violblå himlavalvet, och blå rummet, i vilket vi, några av familjens vänner, sutto, låg i skymning. Blott över professor Nilsson-Ehle's plats borta vid flygeln lyste en svag ljuslåga. Kanske var det vårens tjusning, som strömmade in genom de öppna fönstren, kanske var det den trolska stämning, som rådde, kanske var det harmoniernas välljud, men den kvällen blev det i alla fall klart för mig, att så skall den spela, som skall kunna spela en själ in i himmelriket.

Och plötsligt står ett annat minne för mig. Det var på en bjudning, gästerna voro samlade, blott hedersgästerna, professor och fru Nilsson-Ehle, dröjde ännu, minuterna gingo, värdfolket greps av en lättförklarlig oro — hade det blivit någon missuppfattning av dag eller tid? Ännu en stund förgick — då stod professor Nilsson-Ehle där, och med sitt litet blyga och försynta småleende ursäktade han sig tusen gånger men — han hade hållit på att utkämpa en strid med tennsoldater med sina gossar och så, ja, trots upprepade påminnelser hade han glömt bort tiden — han bad tusen gånger om förlåtelse.

(Forts. sid. 194.)

Endast Västkustkoljan

ger den läckraste fiskfärsen =

Fås i alla välsorterade livsmedelsaffärer.

Sjökungens

Liptons Té

är och förblir
det bästa.

LIPTON

är världens största och
förmåsta Téfirma.

APELSINEN. EN KARNEVALSHISTORIA

AV SANJA GROSCHE.

GEORG VAR PÅ HEMVÄG FRÅN ARBETET. Då fick han händelsevis se på planet kring ett bygge en bjärt affisch, stannade och började läsa en annons om en maskerad. Sedan betraktade han kvinnan, som var målad på den, hon hade mask för ansiktet, var insvept i brokig tyll och djupt dekolleterad, och han tänkte: »Det var lustigt... varför skulle man inte gå?»

Men så kom han ihåg, att Sonja inte tyckte om baler, gjorde en axelryckning och gick därifrån. Regnet silade ned. Georg slog upp kragen och skyndade hem, men då han gått ytterligare några steg, råkade han åter på samma plakat, och han tyckte, att kvinnan blinkade åt honom, han vände sig om och märkte, att hon stirrade honom rätt i ögonen. Då gick han fram och började uppmärksam studera affischen. Han läste där, att en känd konstnärsklubb anordnade en bal och inbjöd alla, som uppriktigt intresserade sig för konst, att delta. Då fick han en plötslig lust att gå och se på balen. Han hade aldrig varit på någon maskerad och hade icke provat detta berusande nöje, men hur skulle det gå till? Han visste säkert, att Sonja icke skulle samtycka att gå med, eftersom hon icke dansade och icke förstod, hur man kunde finna nöje i detta. Skulle han gå ensam? Men han förkastade genast denna tanke, han och Sonja brukade aldrig skiljas åt, och om de reste bort, skedde det alltid tillsammans.

Georg och Sonja hade varit gifta några år och voro mycket lyckliga. De passade så väl ihop. Han var av medellängd; och började lägga på hullet, en ordentlig och duktig banktjänsteman med god ställning och säker framtid. Hon var en liten söt fru, alltid lugn, harmonisk och munter. Båda voro föga expansiva, nyktra, utan

fantasi, de väntade ingenting märkvärdigt av livet och nöjde sig med den dag som var. Var och en fyllde den bestämmelse, ödet givit honom. Och varje dag gjorde de en och samma sak. De stego tidigt upp. Hon väckte honom, de klädde sig och drucko kaffe, han gick på sin plats, hon sysslade i hushållet, sedan åto de frukost tillsammans på en restaurang nära hans bank. Efter frukosten skildes de och råkades åter hemma vid middagen. På kvällarna sutto de hemma, om han icke hade sammanträde i banken, ibland läste de, och då han hade något brådskande arbete för banken, gjorde de det tillsammans och bägge två voro mycket förtjusta i detta extra arbete. Sällan sågo de någon hos sig, eller voro borta hos några vänner, men på lördagen gingo de på teatern. På söndagarna roade de sig, de stego sent upp, åto frukost hemma, sedan foro de ut på landet för hela dagen och åto middag på något utvårdshus. Så förflöto några år av stilla liv utan större fröjder men också utan egentliga bekymmer. Alltid ett och det samma. De trodde, att hela deras liv skulle förflyta på detta sätt. De önskade icke något annat, de voro icke skapade för glädje eller sorg utan helt enkelt för livet.

Men plötsligt — se bara — kände sig Georg lockad av den maskerade damen på affischen.

Vad gömmer sig under denna mask? tänkte Georg på vägen hem. En mask — tänk om det är livet självt, som klätt på sig mask? Och plötsligt insåg han, att han icke kände livet.

Georg hade arbetat alltför länge, han till och med tänkte i siffror. Alltför länge hade han haft tråkigt utan att själv märka det. Dessa millioner, dessa eviga rader av siffror och svarta tecken... Ibland dansade de framför hans ögon, hopade sig i konstiga grupper och skimrade i olika färger. Ibland då han var hemma, märkte han plötsligt icke hustrun och den välbekanta omgivningen, allting blev till siffror,

och han tyckte, att livet självt var en stor, väldig, svart siffra.

Han ringde på dörren, det var uppgjort en gång för alla, att hustrun skulle öppna för honom. Och i dag öppnade Sonja liksom vanligt, omfamnade och kysste hon honom, liksom vanligt hjälpte hon honom att ta av överrocken och hängde ordentligt upp den på klädhängaren. Men han var inte vänlig som vanligt, han besvarade icke som vanligt hennes kyss, och i stället för att gå ut i badrummet och tvätta händerna satte han sig i en länstol och tände en cigarrett...

Hon betraktade honom förvånad, men sade ingenting och gick ut i köket.

— Georg, ropade hon därifrån om några minuter, kom och ät!

Han svarade, tack! log och satt kvar... Det förflöt några minuter. Han rörde sig icke ur fläcken.

— Georg, soppan blir kall! hördes åter hustruns röst.

— Ja, svarade han, jag kommer. Men han gick icke ut.

— Är du sjuk? frågade hon och gick fram till honom. Vad är det med dig?

— Nej, jag är inte sjuk, jag är bara trött, svarade han leende. För första gången i sitt liv sade han icke hustrun vad som sysselsatte hans tankar.

*

Georg gör förberedelser till maskeraden. Han funderar länge över sin kostym och beslutar att klä ut sig till trollkarl. Fast man har mask och kan säga allt, är det bäst att ha något samtalsämne, han var icke riktigt säker på sina sällskapstalanger. Han hade sagt till Sonja att den 15 skulle han ha sammanträde och komme sent hem. Ibland fick han lust att berätta allt för

(Forts. sid. 196.)

Bröllop firades onsdagen den 8 februari i Göteborg mellan assuranstjänstemannen *Filip Larsson* och fröken *Linnéa Thüring*, dotter till ledamoten av riksdagens andra kammare, fru *Nelly Thüring*.

Dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan
Ebba Bernadotte.

En såningsman gick ut för att så sin säd. Och när han sådde föll somt vid vägen och blev nedtrampad och himmelens fåglar åto det upp.

Lukas 8: 5.

Men somt föll i god jord och när det hade vuxit upp, bar det hundrafaldig frukt.

Lukas 8: 8.

Såden är Guds ord.

Lukas 8: 11.

Och att den såddes vid vägen, det är sagt om dem, som hava hört ordet, men sedan kommer djävulen och tager bort det ur deras hjärtan, för att de icke skola tro och bliva frälsta.

Lukas 8: 12.

Men att den föll i den goda jorden, det är sagt om dem, som när de hava hört ordet behålla det i rättsinniga och goda hjärtan och bära frukt i ständaktighet.

Lukas 8: 15.

Akten fördenskull på huru I hören.

Lukas 8: 18.

Var och en som hör dessa mina ord och gör där- efter, han må liknas vid en förståndig man som byggde sitt hus på hälleberget.

Matteus 7: 24.

*Giv att ditt ord oss lyser så
Att vi i mörkret icke gå
Men genom denna jämmerdal
Må vandra till din himmelsal!*

Lördagen den 11 februari sammanvigdes i Stockholm herr *Bror Banck*, och fröken *Elsa Schubert*, dotter till fru *Elsa Schubert*, f. *Hammer*, i hennes gifte med direktören *G. Schubert*.

Vetebröd, Sockerkaka, Mjuk Pepparkaka

ävensom många andra brödsorter kunna med allra största fördel bakas med
REYMERSHOLMS KRONOLJA

Ingen bismak. Billigare än smör. Begär receptbok.

Insänd denna kupong till **REYMERSHOLMSBOLAGET, Kronoljeavdelningen, HELSINGBORG**

och Ni tillställs gratis en nyredigerad, aktuell och praktisk kokbok

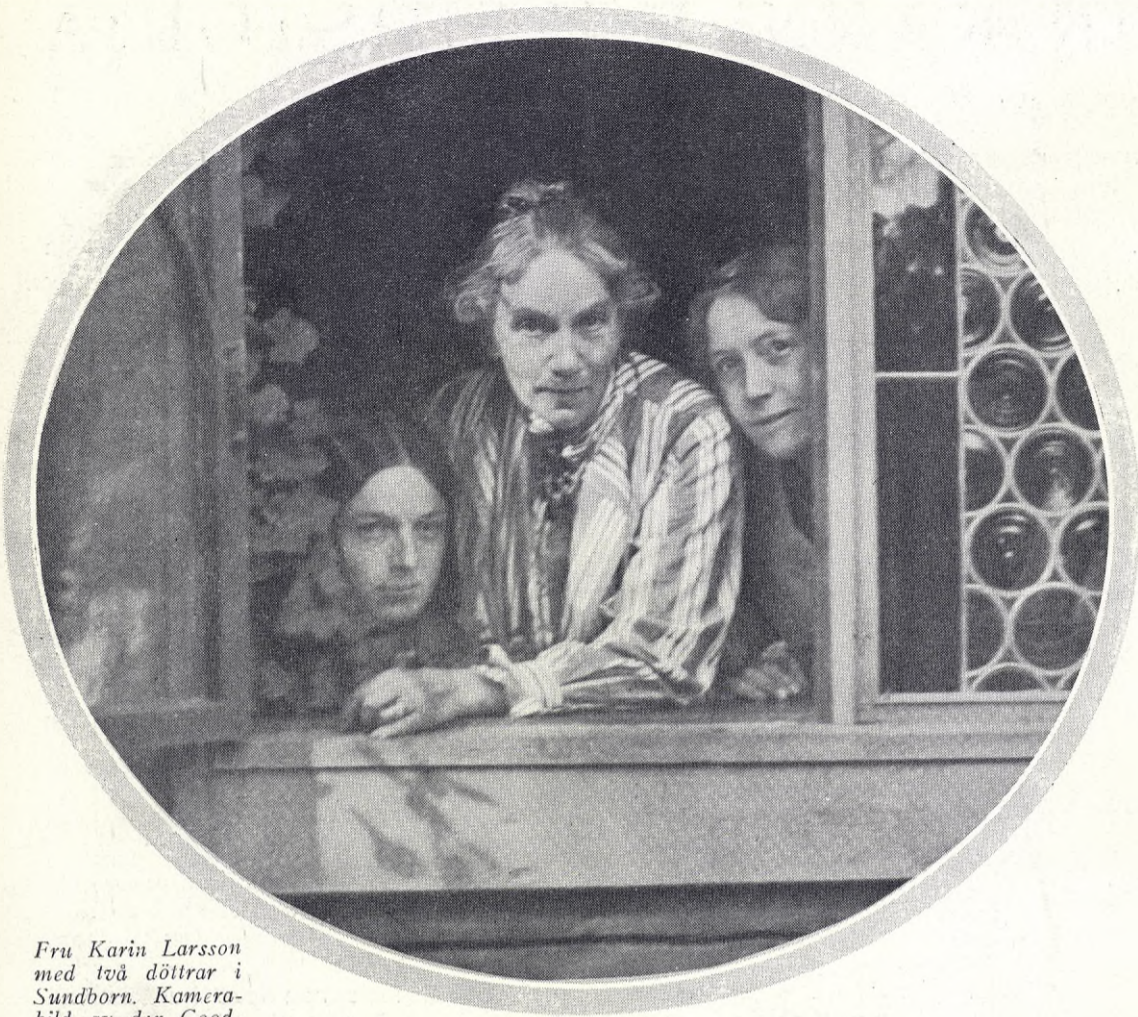
Namn:

Adress:

FRU KARIN

EN ÅTERBLICK PÅ
OCH EN LY

*Fru Karin Larsson, f. Bergöö, Carl Larssons
bortgår den sammanhållande länken, syntesen av
allt Sveriges land. Hon skapade hemmet och ho-
namm i vårt lands hävder och sve-*

*Fru Karin Larsson
med två döttrar i
Sundborn. Kamera-
bild av d:r Good-
win, 1924.*

Fru Karin i trädgården, Sundborn. Amatörfoto 1924.

Carl Larsson: Karin och Kersti.

»MIN EGENTLIGA TILLVARO BÖRjade när jag mötte Karin», vittnar Carl Larsson själv en gång bland sina många vittnesbörd om sin hustru. Och även om de hade kunnat fylla sin uppgift och göra sin livsinsats var och en på sitt håll, så förefaller det dock att dessa två voro skapta för varandra från begynnelsen och oskiljaktiga. Och båda leva de i kärt och ärat minne hos det svenska folket.

Om någonsin den litet nötta och missbrukade frasen om »kvinnan bakom mannen» ägt djup och sann innebörd, så är det om fru Karin Larsson. Genom henne, barnen och det hem hon skapade kring den store konstnären fick hans pensel stoff och färg. I sin ungdom hade hon också konstnärsplaner men i och med sitt giftermål slängde hon paletten och gav hela sin person åt hemmet. Hon blev helt och hållet komplementet till sin man. Carl Larsson var en ljus och glad svensk, frodig till sin typ, livlig, bullrande. Hon var mörk och späd, med stora, runda ögon, som blickade djupt och stilla ut i världen, och hennes ord voro få och dämpade. Tillsammans utgjorde de två en människa så helgjuten vi gärna kunna tänka oss den i vår ofullkomliga värld. Med sitt äktenskap och hem ha de givit ett föredöme i trofasthet, förnöjsamhet, arbetsamhet och sund glädje, egenskaper, som skapa de viktigaste betingelser för ett lyckligt familjeliv. Först var det hemmet i Grèz, där de både träffades som unga konstnärer på studieresa och dit de efter bröllopet återvände för några lyckliga bohémear, då ungdomens glada humör fick överskyla när soppan

var för salt och gröten vidbränd. Och det hände ofta, erkände fru Karin själv. Men alltmer satte hon sig in i hemmets sysslor, det blev också mera allvar i leken, sedan man flyttat hem till Stockholm och hade en liten våning på Åsögatan. Barnskaran växte och fru Karins krafter sattes nog ofta på hårda prov. I ljusare men knappast mindre arbetsam omgivning kom slutligen husets lilla fru, när familjen slog sig ner i Sundborn. Men här skulle riktigt hennes, makens och barnens lycka växa rofast. Och växa till glädje inte bara för deras närmaste och vänner utan för allt landets folk. Ty ingen har sett de soliga bilderna från Sundborns brokiga, trivsamma rum med ungar i lek och arbete eller från trädgårdens blomsterprakt eller björkhagarnas idyll utan att känna sitt hjärta genomströmmas av värme och vilja att göra något liknande vackert av sin tillvaro.

På samma sätt kan ingen ha mött fru Karin utan att ha känt värmen och klokheten i hennes blick. Tyst och stilla gick hon sin väg, enkel och anspråkslös. Man kunde nästan inte träffa en mer anspråkslös och blygsam människa än hon. Men själva hennes tysta, sega arbete ingav re-

I SUNDBORNS

ETT LYCKLIGT HEMLIV

EN KLIG FAMILJ

ömnade maka, avled stilla den 17 febr. Med henne hem och ett familjeliv, som spritt sol och värme över både det, båda ha de genom sitt verk inskrivit sina namn i stor tacksamhetsskuld till dem.

Carl Larsson: Eftersommar.

spekt. Det var en människa, som visste var hon bäst behövdes och som med glädje gjorde till sin uppgift att leva för andra och endast genom andra för sig själv. Därför står fru Karin Larsson för oss som den ideala hemkvinnan, makan, modern och husmodern i ett stort hem — inte alla varken kunna eller få tid och tillfälle att bli den ideala hemkvinna, inte alla kvinnor finna en Carl Larsson, men för dem som sträva mot detta mål kommer alltid fru Karin, sådan hon möter dem vid strumpstopningen i ateljéhörnan, med barnen vid badstranden i den stora hatten och långa, vida klädningen med knuten i nacken, med maken i drömmar i någon skymningsstund, att vara ett föredöme.

När hon nu gått bort dit hennes make gått före henne och »svävar stilla och ljuvt bland renare luftlager, över ängder, där endast frid råder, där det gröna står i ljuvaste skimmer, där en silvervit flod rinner genom de härligaste nejder, där luften icke värms av solen, utan av Gud Faders strålände leende» som Carl Larsson själv en gång beskrev sin tillvaro med Karin efter detta livet, känner man vemodet över att det vackra Sundbornshemmet nu skall stå tomt och att hon inte längre där skall få samla sina barn och barnbarn omkring sig, men hon var trött efter arbetsdagen, hennes lilla gestalt böjd och hennes blick så drömmande och stilla som hade den redan sett genom förlåten. Hon längtade förvisso att få bäddas vid makens sida under gravstenen vid Sundborns kyrkogård, dit tacksamhetens tankar skola följa henne som de gjorde den store Sundbornsmålaren.

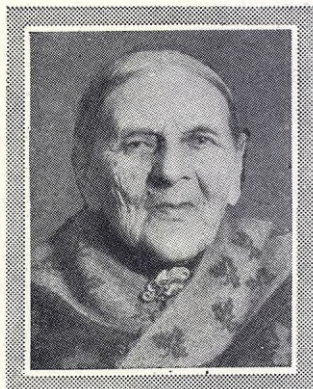

Nedan: Carl Larsson: Idyll.

Karins bild — mitt livs mening tycks Carl Larsson här säga.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

ELNA MÅRTESSON.
Fru, Malmö. Änka efter
folkskolläraren Eric Mårtens-
son, Karby.
90 år den 10 februari.

BEDA CYGNÆUS.
F. Lyström, Stockholm. Än-
ka efter landssekreteraren C.
J. Cygnæus.
85 år den 1 mars.

GERDA APPELBERG.
F. Örtenholm, Lund. Änka
efter godsägaren F. Th. Ap-
pelberg, Dannäs säteri.
80 år den 29 februari.

MARIA LÅNGQUIST.
Fru, Stockholm. Änka efter
kyrkoherden i Fliseryd C. W.
E. Långquist.
80 år den 29 februari.

ANNA ZETTERSTRÖM.
Fröken, Eskilstuna. F. d. fö-
reståndarinna för Eskilstuna
Barnkrubba.
80 år den 29 februari.

LOUISE FRUMERIE.
Fru, F. Lilja, Stockholm.
75 år den 1 mars.

AMELIE BERG.
F. Breitholtz, Stockholm. Ma-
ka till godsägaren Axel Berg.
70 år den 26 februari.

MATILDA BERG.
F. Lindqvist, Ödeshög. Änka
efter köpmannen Magnus E.
Berg.
70 år den 27 februari.

KERSTIN EDÉN.
F. Englund, Tåsjo. Maka till
kyrkoherden Gustaf Edén,
Tåsjo.
60 år den 28 februari.

AUGUSTA SUNDSTRÖM.
F. Waldenström, Piteå. Maka
till majoren J. Ludvig
Sundström.
60 år den 29 februari.

MARIA WETTERWIK.
F. Nygren, Svenljunga. Änka
efter fabrikören m. m. Axel
Wetterwik, Svenljunga.
60 år den 1 mars.

GERDA LINDHE-
NILSSON.
Fru, Norrköping. Teckn.-lär.
v. Norra och Östra flick-
lärov. Maka till musikdir., or-
ganisten Anders Nilsson.
60 år den 2 mars.

ANNA WICKSTRÖM.
Fröken, Stockholm. F. d.
Sophiasyster. Husmoder vid
Södra Barnbördshuset i
Stockholm.
55 år den 25 februari.

MÄRTA SAMSIOE.
F. Een, Stockholm. Maka till
landläkaren Carl A. Samsioe.
55 år den 26 februari.

GERTRUD BERGHOLTZ.
F. Lewin, Skene. Maka till
provinsialläkaren C. A.
Bergholtz.
55 år den 1 mars.

FREDRIQUE WALLER.
Fru, Stockholm. Maka till in-
tendenten i K. Järnvägsstyrel-
sen Knut A. Waller.
50 år den 24 februari.

GERDA ZETTERSTEDT.
F. Nettelbladt, Lunda, Jön-
åker. Maka till kyrkoherden
i Lunda, prosten Wilhelm
Zetterstedt.
50 år den 26 februari.

HELENE ANKARCRONA.
F. Bohnstedt, Stockholm. Ma-
ka till konteramiralen Sten
Ankarcrona.
50 år den 27 februari.

ANNE-SOFIE
LILJENROTH †.
F. Åkerman, Eslöv. Änka ef-
ter kyrkoherden i Vallby och
Bollshög Wilhelm
Liljenroth.
* 1852, † den 16 januari.

AMANDA CHRIS-
TENSEN †.
Fru, Stockholm. Grundlägg-
rinna av A.-B. Amanda Chris-
tensens kravattfabrik.
* 1863, † den 6 februari.

Bjud på tårta

som Ni bakar
bäst med

RUMFORD

— hälsosamma — Bakpulver

F Ö R F E M T I O Å R S E D A N

INTERIÖRER FRÅN DEN GAMLA GODA TIDEN.

PÅ EN Ö I HAVET I EN LITEN stad på den ön, hur levde man där för femtio år sedan?

Ön heter Gotland, staden Visby och där är jag född. Jag frågar någon, som på den tiden var ensamjungfru i mitt föräldrahem, hur man hade det där för femtio år sen. Hon är farmor nu, hon var 18—19 år då.

— Vi hämtade vatten från en pump, som inte alls låg långt bort, bara 10—12 minuter. Var det mera vatten som behövdes, då frun skulle badas och sådant, fick man gå flera gånger om dan, annars räckte det med en eller två. Men så hade vi en brunn i huset...

— I själva huset?

— Ja. Vi bodde på nedre botten på Sankt Hansgatan och så fanns det två trappor, som ledde ned i jorden till den där brunnen. Nu skulle jag aldrig våga, men man reflekterade aldrig på den tiden. Det var ju kolsvart och de understa stegen voro murkna. Man lade sig på knä och hämtade upp vattnet i en hink, vi använde det till skurvatten och disk och så. Men det andra hämtades från pumpen. Vi skurade en gång i veckan, utom förmaket, där var man sällan, så det behövde inte skuras så ofta.

— Vi? Mathilda var ju ensamjungfru?

— Ja, jag var ensam. Men när vi hade byk, så hade jag ju hjälp — då högg man hål i isen, när kläderna skulle klappas och så låg man där en fem, sex timmar och klappade kläder. Det blev en genomfin tvätt. Och så hade vi hjälp en gång, när jag hade värk i ett finger. Det var självvärk. Jag begriper inte var det kom ifrån! Jag hade rensat en hare, som löjtnanten skjutit och på natten fick jag sån värk, att jag bara satt hela natten med fingret i ett fat med vatten.

— Trevligt! Kunde inte kalfaktorn göra nytta?

— Det var en mycket snäll karl, han ville så gärna, men han var litet velig. Han borstade löjtnantens stövlar och höll

ordning på bössorna och så, men det andra det blev nog mitt göra. Vi hade ett bra kök, ett fint kök och vi hade gott om ved. Det brann i spisen mest hela dagen, vi badade frun framför spisvärmen.

— Var jag lindad?

— Ja, det var klart! Frun var lindad i tre månader upp till under armarna. Det som var besvärligt, det var flaskan. Man hade på den tiden ett glaströr i flaskan, så en slang på röret och på slangen omigen ett format glaströr, som nappen satt på. Och när barn blir litet större och man inte gör i ordning mjölkblandningen fort nog, så skriker barnet och slänger med slangen, och glaströret gick då ofta sönder. Så fick man ta reda på glasskärvorna i vagnen, det hände då och då. Frun fick en sked karlsbadervatten på tre skedar mjölk. Men när frun var nära två år och drack mjölk var den mjölken för stark för att korna hade fodrats med rapskakor. Då fick frun ältan.

— Trevligt!

— Ja, det var svårt. Det var inte lönt att få frun att äta. Frun kunde ha köttbitarna i mun i timmar fast man trodde att frun hade svalt maten. Det var inte möjligt att få i frun något kött eller annan mat. Till slut kunde frun inte gå och så fick frun en knöl på ryggraden så stor som en äggula. Doktorn ordinerade kina, men det var nästan ännu värre svårt att ge frun än mat. Å, den lilla stackarn! Ofta slog jag ut kinan och sa att frun hade tagit den. Nu var det så, att det fanns en klok gumma i trakten. Men löjtnanten hade förbjudit att vi fick använda kvacksalvare. Ja, så fick löjtnanten en blodstörtning och måste fara till Tyskland för att bada. Och den som gick till den kloka gumman med frun, det var jag det.

— Kära. Och vad ordinerade hon?

— Ett pulver att ta före klockan tolv och så salta bad. Och när löjtnanten kom hem kunde frun gå och knölen i ryggen var borta!

— Hurudan läkare hade ni i Visby?

— Vi hade fina, bra läkare! Ett medicinalråd, han var med när frun föddes. En dag var frun — jag menar fruns mamma — bjuden med sin man på middag hos medicinalrådet. Frun var inte född då ännu. Löjtnanten satt och lekte med en kork och ville pricka med den. Men doktorinnan sa: för all del, låt bli! Och alla förstod ju hur farligt det var!

— Jag förstår inte! Varför var det farligt?

— Jo visst! Om korken träffat i ansiktet, hade barnet fått en blå prick just där.

— Och det trodde ni?

— Trodde! Jag vet det. I Visby var en arbetarfamilj, där hustrun väntade ett barn. En dag hade de varit borta och när de kommo hem, skulle hon som vanligt bädda utdragssoffan. Då hade en råtta lagt ungar i den. Men när hon fick se rättboet hade hon förstånd, så rädd hon än blev, att smälla till sig bak. Då fick barnet en grå fläck där — hade det varit jag hade jag slagit händerna för ansiktet, det är en vana jag har. Och då hade barnet fått en fläck på kinderna eller i pannan.

Det är riktigt. Min gamla barnjungfru har den gesten. Om något händer, slår hon båda händerna upp mot ansiktet. Har hon förkläde på, kastar hon förklädet över huvudet, precis så som man under antiken dolde sina drag i sorg. Och så säger hon, milt och klagande: »Herre Jesus Kristus Gud i himmelen.» Den vändningen har jag hört så länge jag kan minnas och det är som om en tråd med de orden och den gesten förenade en med släktled ända bort i medeltiden.

Men nu är nu et. Jag tackar min barnoms sköterska för gott kaffe och gott hembakt bröd, kastar mig i en bil och susar glad (och rak i ryggen tack vare en klok gumma) ut i civilisationen, underligt frysande vid tanken på brunnen under köksgolvet. Vad allt har inte gjorts för oss sedan!

VERA v. KRÆMER.

Får en fru ha manliga vänner?

(Forts. fr. sid. 179.)

kvinnan och den arbetande kvinnan. Jag kan ej tänka mig att lyxkvinnan bör ha samma frihet som den sistnämnda.

Men eljest... Kvinnan är numera lika frigjord som mannen såsom individ och människa och den tid är förbi då den äkta mannen alltid hade rätt och ej kunde begå några misstag och då han kunde sätta sig till doms över henne och säga: Så men inte så.

Om jag är gift och älskar min hustru aldrig så mycket, så har jag ingen rätt att hindra henne att gå med någon annan. Hon har rätt att förälska sig i en annan, att älska så många hon vill. Om jag anser att den mannen blir hennes fördärv, vad mer? Hon kanske själv har en annan mening om saken och har kanske rätt på sitt sätt.

För övrigt bör en man ha fullt förtroende för sin hustru. Men han gifter sig inte med henne för att få hennes pengar och ägodelar eller för att få henne själv till slavinna... Skvaller anser jag att man icke bör fästa sig vid. Låt dem prata bäst de vilja.

Vi leva i en brytningstid, då man måste experimentera sig fram. Man måste jämkna med de tidigare moralbegreppen och anpassa dem efter livet, sådant det har blivit. En klok karl låter sin hustru bestämma över sig själv.

Den som onödigt kastar sig i fara...

— Min hustru får gärna ha manliga vänner, säger skådespelaren Sven Bergvall, ty henne är jag så bergsäker på. Men i

Gnistan.

Av Gustava Svanström.

*Är ett hjärta, o liv, en lågas sus,
en vilja i kamp, ett hav i brus,
en flykt emot löftets länder —?*

*Är ett människohjärta eld och dröm,
är människan själv en spån i en ström,
en våg mot villsamman stränder?*

*Ett människoöde skört och kort,
en gnista, som virvlas av stormen bort,
en färd med famlande händer.*

*Du världarnas Herre, som elden tänt,
låt stjärnorna lysa, håll hemmet på glänt
för gnistan, som återvänder.*

de moderna äktenskapen skulle jag ej vilja tillråda det, ty det skulle nog ge anledning till en massa trassel. Jag skulle vilja erinra om Géraldys komedi »Älska», där just en manlig vän förekommer. Makarna upptäckta sent omsider, att han är kär i frun, men frun själv förnekar, att hon hyser några varmare känslor för honom.

Låt honom komma, säger den äkta mannen. Vännen kommer och tillstår sin kärlek och finner den besvarad. Men den äkta mannen avgår ändå med segern, den gamla kärleken var den starkaste.

Det är nog farligt för en äkta man i en liknande situation att sätta sin hustru på ett sådant prov. Den som onödigt kastar sig i fara förgås däruti, säger ju ett gammalt visdomsord.

Tro mig: i lyckliga äktenskap behövas ej några manliga vänner. Och finns det någon, bör det vara en barndomsvän, i fråga om vilken det aldrig varit tal om några erotiska känslor. Men eljest tror jag ej att människor, upptagna av livet och dess plikter och bekymmer, ha behov av vare sig vänner eller väninnor utan endast av ett lagom umgänge i familjen. Man bör akta sig för någon slags vänskapssport mellan könen.

Låt ej händerna skvallra
om dagens arbete

utan avlägsna de märken,
arbetet i hushållet eller
annorstädes satt i händer-
nas hud, och gör dem
mjuka och vackra med

Gahns
MANIOL

Grosshandlaren *Axel Eliasson*, Barnensdagsgene-
ralen, solskensfarbrorn och allt vad han nämnts med
anledning av sin nyligen timade och firade 60-årsdag
gör skäl för ännu en titel: trädgårdsmästaren. Idun
vill därför gärna med denna bild bringa honom
tack och honnör för hans vackra och ömma träd-
gårdsmästaromsorger om huvudstadsgrändernas små
barnplanter. (Teckning av O. Elgström.)

En bit av Sverige i U. S. A.

(Forts. fr. sid. 182.)

— Under hela den tiden, berättar fru
Palm, träffade vi knappast en människa,
min syster och jag, vi bara gnodde i ett,
skurade stora golv och målade möbler så
att det stod härliga till. Vi voro så trötta
på kvällarna att vi stupade i säng, men ro-
ligt var det.

Så öppnades restaurangen i början av no-
vember 1925, och det gick bra ett par
månader framåt. Men när svenskarna hade
tillfredsställt sin nyfikenhet blev det så gott
som alldeles dött en tid. Fast gästerna voro
tunnsådda höllo vi i alla fall standarden
uppe, och jag visste helt enkelt bara att
det skulle gå. Så småningom började
den amerikanska publiken hitta vägen till
»A Bit of Sweden», och nu kan jag verk-
ligen säga att vi ha en utsökt kundkrets
av verkligt fina amerikanska familjer.

— Är det några särskilda typiskt sven-
ska rätter som slå an på gästerna?

— Ja, ärter och fläsk till exempel är
mycket omtyckt, likaså svensk äppelkaka
för att inte tala om plättar, och så käl-
dolmar förstås. Vad jag särskilt lägger an
på är att hålla det svenska smörgåsbordet
riktigt och gott. Min specialitet är sallader
av alla möjliga slag och sammansätt-
ningar. I Amerika får man ju så många
ingredienser till en sallad som inte finns
här, frukter, grönsaker och kryddor som
både ge smak och garnera. Jag har gjort
den erfarenheten att om jag här hemma
ska bereda en sallad liknande den jag
lagar till där ute så blir den orimligt dyr.

**STEINWAY
&
SONS**

Flyglar och Pianinon

Den överträffade förebilden för
hela världens pianofabrikation.

Ensamagentur:

LUNDHOLMS PIANOMAGASIN
STOCKHOLM - Jakobsbergsgatan 39

Badinrättningen

Telefon Sö. 330 56
och Sö. 4867.

Exablerad 1875.
Södermalms Tvätt- & Badinrättning
Badstugugatan 4.

Tvättinrättningen

Telefon Sö. 336 30
och Sö. 15735.

**ATT VARA SMÄRT
ÄR SÄSONGENS**

MOD
Crystallosetter
är medlet!

De giva ej fetma!
Använd dem all-
tid i kaffe och thé
i stället för det
fettbildande sock-
ret. Ingen bismak.
Pris 50 öre pr ask.

Crystallosetter

Svält ej Edra rumsväxter, giv
dem "Plantagen", ett
på vetenskaplig grund
sammansatt koncen-
trerat växtnäringss-
salt. Garanterat äkta
endast på originalburkar. Erhålles hos
Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

Drottning Victorias Hvilo hem
på Öland

mottager under tiden 15/5—30/9
1928 intill 24 kvinnliga gäster, som
äro i behov av vila. Sökande får
vistas vid hemmet tre—sex veckor.
Avgiften utgår allenast för vivre
med 2 kronor 75 öre om dagen.

Närmare upplysningar meddelas
av H. M. Drottningens Central-
kommitté, Kungl. Slottet, Stock-
holm, dit ansökningar, åtföljda av
rekommendation av präst eller an-
nan ortsmyndighet samt läkare-
betyg böra sändas före den 1/3.

Vid Hvilo hemmet anordnas även
under ledning av utexaminerad
skolkökslärarinna hushållskurs un-
der tiden 1/5—30/9. Tio elever
mottagas. Avgiften utgör 90 kro-
nor per månad, inberäknat vivre.

Upplysningar om hushållskursen
lämnas av hushållskursens lära-
rinna, fröken Inga Heüman, Sven-
ljunga, till vilken ansökningar
skola ingivas före den 1/3.

Under ledning av vid Alnarps
trädgårdsskola utbildad lärarinna
anordnas jämväl praktisk kurs för
åtta kvinnliga elever under tiden
15/3—31/10.

Upplysningar om trädgårdssko-
lan lämnas av ledarinnan, fröken
E. Ahlcrona, Malmö, till vilken
även ansökningar skola ingivas
före den 1/3.

RADIOAKTIVT VATTEN

verkar stimulerande på magsaftkörtlarna, stegrar urinsyre-
utsöndringen, ökar ämnesomsättningen, sänker blodtrycket,
verkar lugnande på nerverna. — För bekämpande av gikt,
ischias, led- och muskelreumatism m. m. synnerligen verk-
sam. För att möjliggöra ett mera allmänt bruk av våra
Radeliumelement hava vi sänkt våra samliga priser med
20 procent. Prospekt kostnadsfritt.

Kontroll: Thor Ekecrantz, prof., John Rosengren, leg. läk.

A.-B. Radeliumelement Radioaktiva Vatten

(Firman grundad 1909)

Humlegårdsgatan 29. Tel. 38 13. Stockholm.

... å så ett kilo
**JAMAICA-
BANANER.**

A.-B. BANAN-KOMPANIET

IDUN

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av

Redaktör:

Frithiof Hellberg

Eva Nyblom

Redaktionen: ... kl. 9—5 | Expeditionen: ... kl. 9—5
Norr 9803 — Norr 402 | Norr 1602 — Norr 6147
Verkställande direktören | Annonskontoret: Norr 6147
Norr 4304 | Annonschefen: 1646

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t.
Helmarg. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Lediga
platser och platssökande 30 öre, minimipris 3:60.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A.	Uppl. B.
Praktupplagan	Vanl. upplagan
Helt år 17:—	Helt år 15:—
Halvt år 9:—	Halvt år 8:—
Kvartal 4:50	Kvartal 4:25

Dessa blandningar gör jag alltid själv, dem kan man inte lära bort, det är något som man måste känna stg fram till. Min syster återigen står för bakningen: bröd, tårter, småbröd, det är hennes specialitet.

— Hur stor är personalen?

— Fyra kokerskor och fyra servitriser, alla svenskor. Och vi ha varit nog lyckliga att ha fått behålla dem från börsta början.

Det är, tänker jag, i sin mån belysande för personligheten hon denna lilla svensk-amerikanska, som under en flickaktigt späd apparition döljer en vilja av stål, att hon får behålla sitt folk i detta rastlöshetens land, där tjänstefolket ständigt är på flyttande fot. Det är ett drag av den effektivitet, som utmärker kvinnor av hennes sort, kvinnor som lyckas. En stark optimism, en utpräglad förmåga att kunna bortskilja det oväsentliga från det väsentliga, en oförvillad blick på livets och arbetets värden äro andra karaktäristika hos dessa effektiva människor.

Med varm glädje tala fru Palm och hennes make om de mer eller mindre festliga tillställningar de arrangera på »A Bit of Sweden» för sina personliga vänner bland svenskarna i Chikago. Fast de ej själva uttrycka det så har deras hem där ute blivit en samlingspunkt för unga svenskar, som studera eller ha sitt arbete där.

SIRI TH. OLIN.

”La Westrogotie.”

(Forts. fr. sid. 180.)

gylla upp det med romantiska upplevelser, annars blev hon mjältsjuk. »Ingenting kan jag lättare tänka mig än en deportation till Sibirien», skriver hon som ung fru från sitt hem på landet. »Att vara landsförvisad från det land där man föddes — eller från den värld där man uppföddes — kan ungefär komma på ett ut.»

Men å andra sidan förfäktar Sophie von Knorring alltid — då hon över huvud taget kan sägas förfäktat något — att kvinnan är bunden vid hemmet, mannen och barnen — att »qvinnosinnet är danadt för lek och tidsfördrif, icke för stora värf och allvarliga ändamål» och att i »konsten och vetandet och forskandet och ifrandet att utbilda förståndet det ingen sällhet ligger för qvinnan.»

Men hur sammansmälte fru von Knorring själv dessa teorier med sitt författarskap? Hon skrev och skrev oerhört flitigt som författarinna och hon skapade sig ett namn, som samtiden nämnde med aktning. Av de många romanerna är nog »Illusionerna» den, som för oss är mest njutbar. Den tillkom 1836 och är en lätt och spirituell stockholmskildring. Den är fladdrande lek, är det därför att fru von Knorring vill visa att »qvinnosinnet är danadt till lek och tidsfördrif?» Bland de tidigare stockholmskildringarna intar den en rangplats.

Sophie von Knorring har på ett ställe betecknat sin tillvaro som en »promenade i storm» och fastän de yttre konturerna av hennes liv inte ge anledning till detta omdöme, var hennes sinne aldrig lugnt och stilla. Inna sjukdomen bröt henne — hon dog i lungtuberkulos efter en långsam, hårdnackad kamp emot lidandet — upplevde hon en romantisk vänskap för en ung officer, och denna satte djupa märken i hennes inre. I den känslofulla tidsålder, då man levde under intrycket av »Wahlverwandtschaften» och »Werther» var ett svärmeri, formlost, töcknigt, ogripbart i det yttre nog för att skapa lycka eller olycka. Sophie von Knorrings dagbok, som troget bevarar smått och stort om vartannat, har från den perioden, då hon var 38 år, ett överflöd på känslor, äkta och gripande, men som bygga på bra litet yttre verklighet. Men sådan var Sophie von Knorring, en konstnärsnatur och fantasimänniska, som bara behövde den allra minsta lilla näring i den omgivande världen för att taga eld och brinna i ljus låga.

Men det var elden och värmen, flykten hos Sophie von Knorring, som mest tilltalade och som gävo hennes person en enastående tjuskraft. De av hennes samtid, som personligen kommo i beröring med henne, drogos alla inom hennes trollkrets. Fredrika Bremer, som i det mesta var hennes motsats, tjusades. Så gjorde och hela Jåtids litterära Stockholm och det vittra Uppsala med Geijer och Malla Montgomery, då hon kom på besök.

Sophie von Knorring skrev till Fredrika Bremer på gult papper och dessa brev tycktes väninnan som gula blommor eller eldsflammar, som speglade hennes själ. Och under hennes sista levnadsår var det en lidande själ, i kamp med sjukdomen och, enligt Fredrika Bremers tanke, längtande efter vingar.

ELISABETH KREY-LANGE.

Håravfalls- försäkring

TORRT
FETT
EXTRAFETT
1/2 flaska 3: 50
1/2 flaska 2: 25

Vill Ni behålla Edert' hår, vill Ni att håret skall behålla den rätta, ungdomliga, friska glansen? Skydda det då mot de sjukdomar som ödelägga det! Utnyttja björksavens livgivande naturkraft, känd och erkänd sedan urminnes tider som ett osvikligt medel att skänka ett sjukligt och tynande hår ny växtkraft.

Välj Vad Världen Valt:

Dr. Dralle's Birkenwasser

PARFUMERIE GEORG DRALLE, STOCKHOLM

Kvinnan som du gav oss manglar hälsat med Avos.

Husmödrarna
finna hos Avos-mangeln de egenskaper, de fordra av en god mangel. Tyst och lätt gång. Ny patentkonstruktion, varigenom även de största plagg kunna manglas utan att slitas. För ej Eder handlande Avos, tillskriv
AVOS, Örebro.

Baka hemma — spar pengar!

Med Marta går det lätt och bekvämt och misslyckas aldrig. Marta är ovärderlig i varje hem både för bak, för färs- och korvberedning etc. Skaffa Eder

Broschyr sändes gratis och franko.

Norrahammars Degknädningsmaskin
MARTA

Pris från Kr. 20:— i järn- och bosättningsaffärer.
NORRAHAMMARS BRUK, NORRAHAMMAR.

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS
myrrhatinktur, crèmes och puder tillfredsställa de högsta anspråk.
Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Advokaten Eva Andén
Ledamot av Sveriges Advokatsamfund Herkulesg. 14, f. d. Lilla Vattugatan 14 Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576
Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenter. Även skriftliga förfrågningar.

Naturens skönhet

finns i många former. En strålande, vacker hy är en sådan. Vårda denna gåva på ett förnuftigt sätt. — Använd därför dagligen den milda och för huden välgörande

YvY-Tvålen.

Han som givit bättre skördar.

(Forts. fr. sid. 186.)

Men därvid såg han så förkrossad ut, att han tog värdinnans hjärta med storm, ja, vad mera var, hon kände sig enbart lycklig över att få ha en sådan far som gäst.

Det är åtskilliga år sedan denna lilla händelse inträffade, och nu tror jag knappast, att en batalj med tennsoldater skulle äga samma lockelse för honom eller att han skulle finna tid därtill, men den gången var den nu sjuttonårige Hans en liten pys vars mörka ögon kunde tigga och be så vänligt, och då så — — —

Dessa minnen passera en filmlik revy för mig, då jag från det med böcker »tapetserade» arbetsrummet åter går ned i »blå rummet», som så utomordentligt väl gör skäl för sitt namn med sin blå matta, sitt blå möbeltygi och sina blå väggar, där de många tavlornas livliga färger något bryta den blå harmonien.

Såväl i »blå rummet», som i den angränsande salongen äro många minnen förvarade från de långa utländska resor professor och fru Ehle årligen bruka företaga och vilka, i all synnerhet för professorn, äro en välbehörlig och nödvändig rekreation efter månader av ansträngande arbete och ofrånkomliga plikter, vilka senare i viss mån bottna i båda makarnas obegränsade gästfrihet och älskvärda umgängeskonst. D. FBG.

En plantskola för svensk teater.

(Forts. fr. sid. 181.)

en helaftonsforeställning som är oklanderlig? Svaret blir, att de spela på sin entusiasm, sin instinkt och ärliga vilja. Den redbara viljan och hänförelsen driver det hela, och kanske äro de slutligen de säkraste drivkrafterna. Så kasta sig dessa ungdomar oförskräckt och blint i farvattnet, spela sig lojalt och generöst in med varandra, smälta till en stark och ungdomlig enhet, sprida sitt eget glada intresse till den åskådarekrets, som troget samlas för att se dem vecka efter vecka, månad efter månad, ja ibland i en följd av år!

Naturligtvis är det inte så mycket diskussioner om regi på en sådan här liten teater. Ja, överhuvud kanske man får säga, att det är rätt ont om regi. Man får hjälpa och uppmuntra varandra. Och det tycks gå också på det sättet. Enda nackdelen är att man lägger sig till med en del små olater, som kamraterna kanske äro alltför hänsynsfulla att inte anmärka på, eller till och med kanske inte alltid märka. Det är emellertid mycket farligt, att det inte finns en sträng mentor, som från början manar till att lämna just det och det sättet att vicka på täspetsarna, svänga upp ögonbrynen eller tuta ut med munnen. Ty hur det är, stannar sådana saker gärna kvar. Så länge man har entusiasmen och det rätta sinnelaget kvar gör det ingenting, men tyvärr har entusiasmen en säkrare boplatz på de små teatrarna än på de stora scenerna! ALMA SÖDERHJELM.

Får en fru ha manliga vänner?

(Forts. fr. sid. 179.)

För en kvinna, som arbetar utom hemmet — och huru många göra icke det nu för tiden — kommer av sig själv samvaron med andra män att bli fri och otvungen. Detta kan knappast behöva misstydvas eller ge anledning till konflikter, ty dessa människor ha i allmänhet endast sådana intres-

En uppfriskande dryck,
som utför den för organismen nödvändiga inre rensningen från otjänliga ämnen, beredes av en tesked *Frukt-salt-Samarin* i ett glas friskt vatten. Blodet renas, gifter i mage och tarmar rensas bort och den skadliga urinsyran utdrives, därigenom sättes kroppen i god form.
Besväras man av tillfällig illamående, magsyra, halsbränna o. dyl. borttages detta med ett glas *Samarin*.
Pris pr flaska kr. 2.50, som räcker till 50 glas *Samarin*-hälsovatten.
Samarin säljes överallt.
OBS! Ej i lös vikt.
Frukt-salt-Samarin håller fysiken fin.
Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Glad blir envar dam som kan skaffa sig en extra inkomst!

Med lite energi och fallenhet för affärer kan Ni till Edra bekanta och i övrigt till alla andra (möjligheterna äro outtömliga) sälja Svenska Statens Premieobligationer. Våra förmånliga avbetalningsvillkor äro allmänt erkända.
Obligationerna äro förutom att de utfalla med höga vinster, prima värdepapper varför de utgöra en säker besparing och kapitaltillgång. Skriv genast efter upplysningar. Hög provision och grundliga säkra informationer lämnas.
AKTIEBOLAGET MÄKLAREFIRMAN BALTIC
Kungsgatan 15, Stockholm 3.
Specialaffären för Premieobligationer.

Carl Lundgren
Regeringsgatan 83, Stockholm.
Tel. 139 97.
Skospecialist
för sjuka och ömma fötter.
I elegant utförande.

Begär alltid Vitrum's tillverkningar:

Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.
Mineralvattensalter Vitrum.
Laxérmarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.
Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.
FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.
Tillverkas å
Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals
Laboratorium, Stockholm.
Santliga preparat finnas på alla apotek.

På långresan

äro reseffekterna av utomordentlig betydelse för trevnaden och trygghetskänslan. Erfarna resenärer rekommendera att resa med den för sin praktiska inredning världsberömda, i Sverige endast hos PUB tillhandahållna

HARTMANN
Garderobkofferten.

“Allt för resan”

finner Ni bäst hos

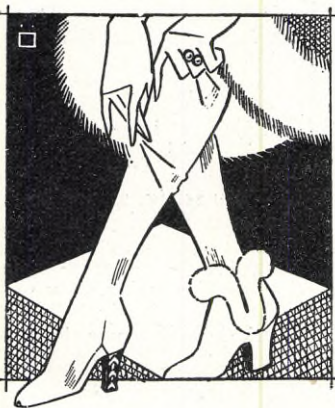
Paul U. Bergström's

NORR:

13 Hötorget,
Drottninggatan 74-78.

SÖDER:

54 Hornsgatan,
mitt för Adolf Fredr. Torg.
STOCKHOLM.

Använd N. K.'s Praktiska Skydds-Strumpa!

En överdragsstrumpa av prima hellylle i ljusa färger att användas till bottiner. Hål för klacken. Den skyddar silkesstrumpan och balskon och värmer dessutom. Pr par **4: 25**

Damtrikåavdelningen, b. v.

Aktiebol. Nordiska
KOMPANIET

sen gemensamma, som beröra deras arbete.

Det heter ju, att man inte skall leka med elden, om man inte vill löpa fara att bli bränd. En kvinna, som slår över i detta avseende förstör även andra kvinnors rätt till mera frihet. Hon bör därför välja sina manliga bekanta med urskillning och umgås med dem så att hon inte ens blir misstänkt inför sig själv. Om hon är mor, så behöver hon bara tänka på, om hon skulle vilja, att hennes barn längre fram skulle ha anledning att tänka något ofördelaktigt om henne. Men å andra sidan får man inte heller dra gränserna alltför snävt. Ingen förnuftig människa bör ha något att andraga emot att en kvinna utbyter tankar med människor av olika läggning och erfarenheter, vare sig de äro män eller kvinnor, om hon håller sig inom vissa gränser.

Skvallersyskonen böra vänjas vid att kvinnan har större frihet nu än förr.

Författarinnan fru Frida Stéenhoff svarar:

— Jag anser det mycket lämpligt att hustrun har manliga vänner, såvida det ej gör hennes man olycklig, ty hon bör tänka på hans lycka först. En självständigt arbetande kvinna måste ha en viss rörelsefrihet. Faran för att hon skall vänja sig vid en annan mans sällskap än sin egens finns ju, men hon längtade nog ofta mera efter någon annan, när hon var instängd och ensam. Man skall ej lägga an på flirt och utmana skvallret utan uppföra sig så att det ej behöver kännas otrevligt för den äkta mannen. Men jag tror å andra sidan att det pratades mer på den tid då kvinnans frihet var mera begränsad, och kvinnorna mera sysslolösa. Man kan åstadkomma en uppfostrande rörelse gentemot skvallret genom att vänja skvallersyskonen vid att kvinnan numera har mera frihet. Det kan också vara nyttigt för henne att utbyta tankar med en annan man, men hon bör naturligtvis ej hysa någon önskan att väcka några varmare känslor hos honom. Hon behöver alltså inte känna sig som en syndare, när hon träffar en manlig vän.

Om de skulle förälska sig i varandra? Ja, livet är fyllt av risker. Men man kan inte för den skull återgå till haremslivet.

Bra enformigt utan manliga vänner.

Det vore väl bra enformigt för henne, om hon ej skulle få ha några manliga vänner, anser skådespelerskan fru Julia Håkansson. Om mannen känner sin hustru och har förtroende till henne och hon själv inte gör sig ovärdig detta förtroende, så kan jag inte inse, varför hon ej skulle kunna få umgås med andra män. Allt beror på personligheten. Är hon så dålig, vek och svag, att varje ny man är en ny frestelse för henne, är hon med andra ord en slampa, ja, då bör hon väl helst låta bli.

Men är hon en verklig kvinna, en vuxen och stark personlighet, en stark, fri och god människa, som vet vad hon gör, så behöver ej vänskapen med en man stöta på några oöverstigligen hinder. Den andra sortens kvinnor kunna ej sättas under diskussion. De som ej hållas tillbaka i sin grumliga längtan efter andra män av annat än fruktan för vad folk skall säga eller förlora sitt hem, om dem kan man säga, att det icke vore någon förlust för mannen att förlora dem. Det är sådana kvinnor, som kväll efter kväll springa på jazzrestaurangerna.

Men en människa, som nödvändigt vill hoppa över skacklarna, henne hjälper det nog inte att låsa in.

Varför plågas

av migrän, huvudvärk eller tandvärk, som alltid kommer så olägligt, när plikterna i hemmet eller affärerne ställa sina största ofrånkomliga fordringar på er.

Aspirin-tabletter

Hjälper fort och säkert.

Pris kr. 1.—

Sy själv Edra Kläder

Buttericks

MODEALBUM

(Buttericks Quarterly)

våren 1928.

HAR UTKOMMIT.

Säsongens vackraste modejournal med 15 kolorerade sidor — många hundra modeteckningar.

Buttericks mönster äro världens bästa tillklippningsmönster.

Priserna äro:

Damklänning 1.80
Dambius 1.40
Kjol 1.40
Kappa, lång 1.80
Kappa, kort 1.80
Broderimönster 1.40
Barnklänning 1.40

Drottningg. 57, Stockholm
Till landsorten mot postförskott.

Kr. 2⁵⁰

Gratis medföljer en mönsterkupong à 50 öre.

Butterick's
MÖNSTERAFFÄR

Sprit och glycerin

jämte andra för huden välgörande ingredienser ingå som huvudbeståndsdelar i tillverkningen av

Eneroths Klubbtvål

Var och en som sätter värde på en verkligt förnäm, balsamisk toalett tvål, torde själv prova och bedöma.

Pris Kr. 1: — pr styck.

A.-B. ENEROTH & C:o, GÖTEBORG.

Om Klubbtvålen ej finnes hos Eder leverantör var god tillskriv fabrikanterna, som expediera fraktfritt mot postförskott kartong om 3 tvålar.

Edwin Adolphson och Inga Tidblad
i "Rötmånad". (Almberg &
Preinitz, foto.)

För tredje gången nu har Erik Lindorm frestat på sitt goda anseende med ett tunnt scenalster *Rötmånad* på Oscarsteatern. Redan Molok var i undertecknads tycke svagt, revydebuten på Folkkan ynkelig och nu visar *Rötmånad* igen att hr Lindorm bör vila till sig högst betydligt innan han framföres med scenens prention. Vid läsning intrasserar *Rötmånad* mer, man uppskattar den goda avsikten att satiriskt teckna hyggliga svenskar av Medelsvenssonstyp och allvarsinslaget gör sin nyttiga verkan, och om allt detta formats i kåseri, roman, poesi, då hade Lindorm säkerligen lyckats. Från salongen lider man av att se Medelsvensson strutta omkring och prata pjoller akter igenom, repliker utan udd och mærg och när den ganska smaklösa kärleksscenen upprullas ljuder allvaret ihålligt och löjligt. *Rötmånad* saknar dramatisk intensitet och koncentration, saknar nerv i satiren och lider betänkligt av brist på tekniskt handlag, den är ett löst kåseri, som Lindorm gjort betydligt klokare i att inte visa fram på scenen. Att dagspressens förnämna kritiker rosat stycket förefaller vår enkelhet obegripligt — det erkänna vi även med risk att bli ansedda för brackor.

Spelet hjälpte väl icke författaren nämnvärt. Men varken hr Adolphsson eller fru Tidblad hade några lättmanövrerade roller. De utgjorde emellertid ett vackert par. En tacksammare uppgift, som hon också med strålände humor tog väl tillvara, hade Karin Swanström. Hr Brunius utmärkt som Medelsvensson. Hr Björne väckte hörbart gillande, men när man läser pjäsen får man alls icke klart för sig att läkaren skall vara en löjlig figur — bestämt ett felgrepp av hr Björne.

Nyinstuderingen av Meyerbeers *Hugenotterna* på Operan hade sina största förtjänster på den musikaliska sidan — den sceniska hade inte behövt nyinstuderas, ty den var bättre förut. Men hr Blechs dirigentpinne hade satt klang, fart och pregnans på orkestern, det är en njutning att följa honom. Och bland solisterna hörde man premiärkvällen med särskilt välbehag hr Stockman och fru Althén.

Den senaste svenska filmen heter *Hans kunglig höghet shinglar* och är av märket Merzbach-Hyltén-Cavallius. Ett fantastiskt uppslag, en äventyrsfars, men gjord med fart och gott humör. En av de mera uppfriskande svenska fil-

Tusentals gångar tvättar Ni Edert ansikte årligen

och varje dag vid många tillfällen betyder ett välvårdat, lent ansikte så mycket för Eder.

Använder Ni dagligen den outhärliga, världsberömda engelska krämen OATINE — då behåller sig Eder hud len och mjuk.

OATINE SNOW gör huden bländande vit och är därför outhärlig som dagkräm.

Oatine

TY OTALIGA EFTERAPNINGAR OCH ANDRA KRÄMER ÄRO VÄRDELÖSA.

OATINE och OATINE SNOW fås överallt i burkar à Kr. 2:50 och 5:— (3-dubb. innehåll) samt i tuber à Kr. 2:50 och 1:25 till handväskan.

Ny lyxförpackning till samma pris.

Tillerkänd 10 Grand Prix och Guldmedaljer.

THE OATINE COMPANY

Paris.

L. Kongensg. 12, Köpenhamn.

London.

Nederlag i Malmö.

merna. Enrique Rivero en vacker hjälte med en viss ungdomlig charme, Brita Appelgren däremot har långt kvar innan hon kommer ur ett ganska odrägligt amatörskap. Det hjälper inte bara med ett sött ansikte, särskilt när hårburret är så vulgärt friserat och klädningarna så illa valda.

E. N.

Apelsinen.

(Forts. fr. sid. 187.)
Sonja och be henne följa med. Men så blygdes han över sin svaghet och lyckades utan svårighet övertala några kamrater, som icke umgingos i hemmet, att göra honom sällskap. De bestämde en mötesplats, där de provade kostymerna, och han skulle ha haft mycket muntert, om icke hans hjärta sammanpressats varje gång han tänkte på Sonja. Men han gjorde ju ingenting ont... han roade sig bara litet med sina kamrater, han var utledsen på banken... Det var ju så oskyldigt...

SÅNGKLÄDERNA

Äro de enda sångkläder, som uteslutande stoppas med material, som undergått en modern maskinell rening o. desinficering. De äro de idealiska sångkläderna.

J. Svensson & Bourghardt

Täckfabrik, Tagelspinneri, Fjäderrenseri.
GÖTEBORG.
Grundad 1881.

Erhållas i varje välsorterad sångklädersaffär.

Palace Excelsior strålade i elektriskt ljus och gnistrade som av briljanter, då Georg tillsammans med sina tre vänner steg ur automobilens... Han var litet förlägen och visste icke, hur han skulle bete sig. Då de kommo in i vestibulen, lämnat sina ytterkläder och kommo in i salen, gjorde Georg en rörelse som för att gå därifrån, så förundrad var han över den anblick, han såg, och över sin egen kostym.

Jag har klätt ut mig som en däre och kommit i en fänig situation, tänkte han förärgad. Vad skall jag göra? Jag dansar ju inte... och tycker inte om att flirta med damer.

Det välbekanta Palace Excelsior; där han så ofta brukade vara med Sonja på konserter, var idag förvandlat till en fantastisk trädgård. Här regerade maj månad, skickligt framtrödd av en konstnärns förfarna hand. Överallt såg man nyss utslagna rosor, blommande mandelträd och persikoträd. En pittoresk folkskara från Dantes och Beatrices tid hälsade gästerna välkomna med sänger, som prisade naturens förnyelse. Överallt hade man anordnat förtjusande hörn, belysta

med små lampor, dolda i grönskan, överallt fanns det fontäner, som svalkade luften.

Georg blev snart ensam. Kostymerade damer gingo fram till hans kamrater, förde dem avsidet under skratt och skämt och så försvunno paren arm i arm. Georg beklagade redan att Sonja icke var med, och fann, att det inte var så roligt på denna ryktbara bal.

Jag skall gå igenom alla rummen och titta på balen, och sedan åker jag hem, beslöt han för sig själv och gick ut i angränsande sal. Salen föreställde den inre gården i ett stort florentinskt palatso, belyst av månen, och här var det mycket folk, som vilade ut efter dansen, promenerade och skrattade. Georg såg sig omkring, stödd mot en pelare. Alla pratade och skrattade, sjöngo och kysstes i vrårna. Georg kände, hur det lidelsefulla begäret, som upprörde hela denna folkskara, även smittade honom, och då man stämde upp en modär charleston, skyndade han in i balsalen med de andra. Här var allt annorlunda... salens enda utsmyckning utgjordes av oräkneliga, vita, lysande girlander av elektriska lampor, ljuset föll skarpt i ögonen, och i denna bländande belysning sågo de bjärta kostymerna ut som väldiga, farliga vaggande blommar.

Förbi honom, så nära, att hon knuffade till honom med armbågen, dansade en ung förtjusande zigerska i vid röd kjol med gröna band. Hon var behängd med klirrande mynthalsband, hade en gul duk på huvudet och en praktfull svart sjal över axlarna. Ett stycke av hennes sjalfrans fastnade i hans kostym, han kunde icke lossa den och de dansande måste stanna.

Varför är du så dyster? frågade zigerskan.

Låt honom vara, det är en trollkarl, han för olycka med sig, svarade hennes kavaljer och drog henne vidare med sig.

Gå din väg, zigerskan körde skrattande bort honom, jag är trött på dig. Nu har jag fått tag i den som jag sökte.

Hon tog honom under armen och tvang honom att dansa trots hans protester.

Känner du igen mig? frågade han för att någonting säga.

Jag vet, att du är en komisk människa, som går på dans utan att kunna dansa och klär ut dig till trollkarl för att ha ett samtalsämne. Du är tystlåten.

Vänta, du känner igen mig, men jag vet inte vem du är. Tag av dig masken. Jag vill se dig, bad Georg oroligt.

Du ser ju, att jag är zigerska, skrattade hans dam, vi läsa i folks ögon och säga folk sanningen... Men masken tar jag inte av förrän jag själv vill...

Georg kände sig helt munter i sällskap med denna lustiga, pra-

Ett laxermedel

skall hava god verkan, vara oskadligt samt lätt att intaga. Dessa egenskaper förenas i

Hvita Björnens

FRANGULA-piller

vilka på ett gynnsamt sätt påverka tarmverksamheten och bidra till en naturlig reglering av avföringen.

Inga som helst biverkningar.

Fås på alla apotek i askar à 40 piller. Kontrollant: Professor Thor Ekecrantz.

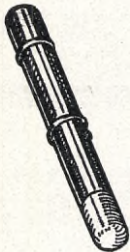
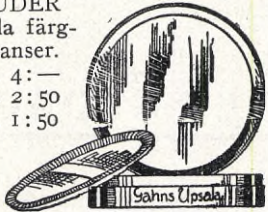

Ungdom Skönhet Charme

Persikans lena sammet för kinden. Bårets mogna rodnad för läpparna. Nattens svarta glans för ögonen. Alla dessa i sanning underbara gåvor finnas tillsammans med en doft av våren inneslutna i små läckra förpackningar, bärande namnet

Mitzi

PUDER
i alla färgnyanser.
Kr. 4:—
Kr. 2:50
Kr. 1:50

MITZI
LÄPPSTIFT.
Kysssäta.
Kr. 1:25

MITZI
PARFYM.
En underbar doft.
Kr. 5:—

MITZI
EAU DE
COLOGNE
1/1-flaska
Kr. 3:25
1/2-flaska
Kr. 2:—

Till salu i varje välsorterad affär inom branschen.

Gahns
Upsala
Kungl. Hovleverantör.

tande varelse. Om fem minuter voro de redan goda vänner och sutto skämtande vid ett litet bord i en av det florentinska slottets halvmörka salonger.

— Du dansar illa, trollkarl, sade zigenerskan och skrattade så att tänderna glänste, två gånger har du trampat mig på foten.

Georg kände sig road. Han blev icke sårad, ty han visste, att på en maskerad kan man säga allt. Så ropade han på en blomsterflicka.

— Välj, förtjusande dam, sade Georg. Jag har känt dig länge. Du lockade mig hit och jag visste, att jag skulle råka dig här. — Han valde själv ut en stor bukett rosor och räckte henne.

— Så söt du är, inte alls någon trollkarl, svarade hon i samma ton och slog honom med solfjädern på axeln.

— Bedrar du ofta din hustru?
— Detta är första gången, svarade han.

De sutto tysta en stund, men sedan började de ett av dessa lätta, luftiga samtal, som äro så vanliga mellan belåtna och fria människor, som ha gott om tid.

— Vad hon är vacker, tänkte Georg, och intelligent, och spirituellt, hon har läst mycket.

Han flyttade sig närmare henne och lade handen på hennes stolsrygg.

— Tag av masken, bad han, jag vill se dig.

Hon löste lydigt upp sjalen, som betäckte hennes huvud och lyfte ett ögonblick på masken. Han såg en skytt av en mörkhyad brunett med röda kinder, glänsande ögon och kortklippt krusigt hår.

— Vad du är söt! utbrast Georg.

— Ja, det säga alla, men jag är farlig.

— Hur så.
— Jo... vänta bara...

Hon for hastigt upp, ryckte behändigt av Georg gubbmasken med de stora oxhornen, och innan han visste ordet av, hade hon kysst honom håftigt på munnen. Han kände en doft av blommor och en skälvnig igenom hela kroppen. Han rusade upp, men zigenerskan hade redan försvunnit i folkskaran. Georg störtade efter henne, då hon lika lätt och muntert pratade med en riddare, som hon spådde i handen.

— Du kommer att bli kär! slöt hon med myndighet. Jaså, trollkarlen är fortfarande lika dyster. Kom, så skall jag roa dig.

De följdes åt. Georg tog henne under armen och bönföll henne att icke lämna honom utan att säga sin adress, han kunde icke tänka sig, att han aldrig skulle få råka henne mera. Han bad, att hon skulle supera med honom. Hon tvekade först, men sedan gav hon efter. — Jag tycker för mycket om dig, förklarade hon, och du är gift.

Då de slutat den livliga supén, bad Sara — så hette zigenerskan — att han skulle skala en apelsin åt henne. Georg funderade ett ögonblick, sedan ristade han med en pennkniv in något i skalet. Sara betraktade honom uppmärksam. Då han var färdig, läste hon på apelsinen: Georg till Sara. Febr., 1928. Hon råkade i extas och sade, att hon skulle bevara apelsinen till minne och ge den till Georg, om hon kände att hon icke längre kunde leva utan honom.

Sagt och gjort. Men Georg lyckades övertala henne att möta honom följande dag på ett kafé. Han bad henne att komma på dagen, men Sara bestämde en gång för alla samma timme, klockan nio på kvällen.

Då han sakta gick in i sängkammaren, sov Sonja hoprullad som en kattunge. Georg klädde av sig och försökte att icke göra buller för att icke väcka hustrun, han tyckte synd om henne och själv

"Min väninnas läkare... har tillrätt henne att bada Osmos-bad."

Utlåtandet fälldes på parketten helt nyligen å en av Stockholms teatrar.

MED. DR. HJALMAR CASSERMAN, STOCKHOLM, SKRIVER OCKSÅ BL. A.: "...Ing. Eklunds Osmosbad har nog även andra egenskaper som kan försvara dess plats i badterapien. Vad jag vidare erfarit är att Osmosbadet har en allmänt lugnande verkan och att det sålunda har sitt berättigande även vid vissa nervösa tillstånd. Badet förnimmes för övrigt mycket behagligt. Slutligen måste jag påpeka den angenämt suggestiva verkan, som alla badbehandlingsformer har och i detta avseende intar Osmosbadet en framstående plats genom sitt snövita skum och sammetsliknande adhesionskänsla."

OSMOS

AVMAGRINGSBAD

är lätt att tillreda i hemmet. Serveras å de flesta badinrättningar. Säljes å Apotek samt i välsorterade Färg- och Parfymaffärer.

blygdes han. Men då han lade sig i sängen utan att tända ljus, for Sonja upp.

— Vem är det? ropade hon förskräckt.

— Det är jag, var inte rädd, käre vän.

— Jaså, är det du? svarade Sonja lugnt. Jag väntade dig inte hem så tidigt. Var det tråkigt?

— Som vanligt, sade han.

Hon teg en stund, gäspade och sade vänligt som alltid.

— Men jag hade mycket roligt...

Han blev plötsligt upprörd. Var har du varit? frågade han intresserad.

— Jag var ute och åkte... det var en så förtjusande kväll, så var jag inne på Café Said och drack turkiskt kaffe. Är du trött?

— Ja, mycket... svarade han i upprörd ton, och helt oväntat för sig själv var han förvånad över det intryck, som Sonjas berättelse gjorde på honom. Men hon frågade enkelt och naturligt, liksom om allt var i sin fulla ordning:

Drott Vad varje kvinna vet

är att Drott är garantimärket på eleganta, välgjorda och billiga armbandsur. Ankarverk, 15 rubiner, 14 och 18 karat, mångfaldiga boettformer, konstnärligt ciselerade, från kr. 59:—.

Drottarmbandsuren finnas också i guldbelagda boetter, 10 års garanti, moaré eller fjädrande armband från kr. 39:—.

Bese prov hos urmakare!
Giv henne ett Drott-ur!

— Har du med någonting gott åt mig?

Han blev förvånad: Något gott?

— Jag tog med en sak åt dig... tag fram den... den ligger under kudden.

Georg stack nyfiket in handen under kudden, kände något runt och skrovligt och tog fram en apelsin. Han ryckte till vid detta besynnerliga sammanträffande och tänkte lägga den på nattduksbordet, men plötsligt tände han ljus: på apelsinens orangegula botten lästes i vita bokstäver, ristade med hans egen hand orden: "Georg till Sara, Febr. 1928."

Han begrep ingenting... Tankarna foro som en virvelvind genom hans hjärna och slogo omkull alla händelser under de gångna veckorna. Han stod med sänkt huvud och stirrade envist på apelsinen men hade icke styrka att pressa fram ett enda ord. Slutligen lyfte han blicken och såg på Sonja, hon sparkade med benen mot täcket, borrhade in huvudet i kuddarna, och skrattade och grät som en vansinnig.

— Sonja, var det du?
— Javisst... Georg... Haha...

Jag... i egen hög person... Å vad du är dum och barnslig och så lätt det är att bedra dig... Haha... Akta dig!... Det är svårt att bedra den som älskar!

— Hur fick du veta det?

— Du glömde kvar biljetten på bordet, och så beslöt jag att spela dig ett spratt och straffa dig!...

HEMTREVNADSRÅD

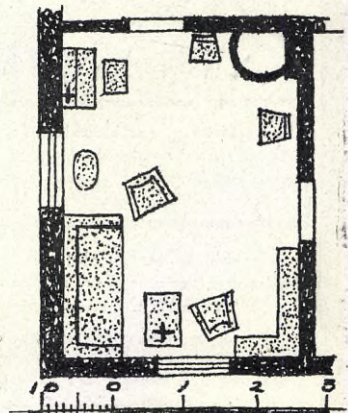

Ett vardagsrum.

Fråga: Ett litet soligt vardagsrum skall inredas, vore tacksam för förslag vilka möbler, som bör anskaffas samt färg på tapet, färg och stoff i möbelyg (ej randigt), gardiner, draperier, lampskärmar samt mjuk matta? I angränsande rum, som är matsal, finnes tapet i matt rosa, stolar vita i gustaviansk stil. Önskas att vardagsrummet skall ha en hemtrevlig och trivsamt prägel, med ej för ljusa och ömma färger, vackert avvägda mot matsalens mattröda toner. Är ej tilltalad av vanlig blå färg varför huvudanslaget önskas i annan färgställning. Ett stort arbets- och vardagsrum är förlagt till övre våningen.

Wilken färg föreslås till limfärgning av väggarna i tamburen, vi tänkte måla panel och dörrar i pärlgrått. Tacksam för råd vad färg och träslag, som vore lämpligt till några små möbler i tamburen samt färg på trappmatta och liten mjuk matta, draperier och gardiner? I trappfönstren frodas blommande krukväxter.

Villrådig.

Svar: Av ovanstående plan framgår rummets möblering. En liten lätt men bekväm soffa mellan fönstren, ett lågt bord med bordstake och ett par fåtöljer. Sy-

Huvudsaken är

att Ni vid inköp av linnevävnader övertygar Er om att de verkligen bära Marks fabriksmärke — vikingaskeppet, den urgamla symbolen för nordbons okuvliga mod och styrka, vilken blivit en garanti för det outslitliga, klistrefria linne, som endast finnes i

MARKS

HANDDUKAR OCH DUKTYGER
MARKS LINNEMANUFAKTUR A.-B.
KUNGSÄTER.

INGEN GIFT KVINNA

bör försumma att övertänka, vilka ekonomiska följder familjeförsörjarens förtidiga frånfalle kommer att medföra för henne och hennes barn. Hon bör därför tillse, att maken genom en

LIVFÖRSÄKRING

i tid säkerställer familjens uppehälle. Införda förslag till en dylik från

BRAND- och LIFFÖRSÄKRINGS AKTIEBOLAGET SKÅNE

Tel. 355, 3537. Generalagenturen i Stockholm. Postadr. Box 7100.
OBS! Driftiga ombud, även damer, med goda förbindelser antagas.

Olycksfall- och sjuk-
Skadestånds-
Automobil-
Motorcykel-
Glas- o. Vattenskade-
försäkring.

Försäkrings A.-B. NORRAN, Göteborg.

Allcock's Plåster

Inregistrerat handelsmärke: 25176

EAGLE BRAND

Världens mest
betydande utvärtes
läkemedel.

Hosta, förkylningar, klena lungor.
Allcock's Plåster verkar såväl förebyggande som läkande. Förhindrar sviter av förkylningar.

Reumatism i skuldrorna undviks genom användande av Allcock's Plåster. Atleter använda detsamma som medel mot styvhet och ömhet i musklerna.

Allcock's är ett absolut äkta, poröst plåster. Det är ett universalmiddel, som säljes å alla apotek över hela den civiliserade världen. Kan påläggas varhelst smärta uppstår.

Är Ni i behov av ett piller,

tag då utav **Brandreth's Piller** (Etabl. 1752)

Rent
vegetabiliska.

Inregistrerat handelsmärke: 26622.

Användes mot förstoppning, gallsjuka, huvudvärk, svindel, dålig matsmältning etc.

Till salu å alla apotek.

745

ALLCOCK MANUFACTURING CO., BIRKENHEAD, ENGLAND.

bord el. dyl. framför ett av fönstren och en c:a 1 m. hög hörnbokhylla mitt emot soffan. Sekretär med taburet och två stolar fullborda möbleringen. Möblerna av björk antingen modern stil eller gamla i senempire. Svagt grågula väggar helst enfärgade med väggfältet indelade med friser i grågrönt. Trävirket i grått. Möbelyget brunt, grågult och grått i linne eller halvsiden. Enfärgade draperier och gardiner i grönt samt matta i grått, brunt och grönt. Lampskärmar gula med dragning åt gulrött.

Tamburen limfärgas tämligen blekt gråblått med lackerade möbler i en matt brunröd ton och matta i blågrått. Trappmatta i samma färg. Enfärgad Wilton i 70 cm. bredd, som även kan hopsys till matta i tamburen och kantas med svartgrå frans. Gardiner i trappfönstren matt brunröda och draperi vid kapprummet i grått och brunrött.

FRÅGOR OCH SVAR!

Flaggor.

Fråga: Tänkt att själv förfärdiga flaggor till min nya sommarbostad. Behövs en flagga till villan? Huru stor skall den vara för att inte verka för liten? En vimpel till båtbyggen, storlek och modell? En vimpel blå och gul till motorbåten, storlek och modell? En vit vimpel med båtens namn i blått, applicerat och dess storlek och huru sys bokstäverna fast?

Maria H.

Svar: Det är ju inte alldeles nödvändigt att ha flagga vid villan. Men är flaggstängen t. ex. 14 m. hög, bör flaggans storlek vara 4,20x2,63. Vimpel till båt eller båtbyggen är vanligen 35 cm. lång och 25 å 28 cm. vid basen (invid snöret). Bokstäver sys bäst fast med langettstyg i samma färg som bokstäverna.

Självstudium.

Fråga: Vilken geografi skall jag köpa, vilken kartbok, vilken naturlära, vilken svensk historia, allt, i och för självstudium.

En som vill veta allt.

Svar: Det beror mycket på vilken underbyggnad ni har. Carlsons skolgeografi är den bästa även för självstudium och Roth's skolatlas, men se till att ni får de senaste upplagorna av dessa båda böcker, d. v. s. utgivna efter den nya gränsregleringen.

Naturläroböckerna uppdelas vanligen i specialböcker för biologi, botanik etc. Då har ni Knut Bohlin's läroböcker för realskolan i de båda nämnda ämnena. Men vill ni ha en mera kortfattad framställning över naturlärens olika branscher finnes Naturlära för folkskolan av S. Almquist och L. Bolin. En annan dylik är av Berg-Lindén och även avsedd för folkskolan.

Bland bokförlaget Natur och Kulturs böcker finner ni många lämpliga för självstudium.

Återvisit.

Fråga: Jag har haft en midagsbjudning och bland andra även inbjudit en familj som jag träffat några gånger ute i sällskapslivet och som jag önskat komma i närmare kontakt med. Familjen i fråga har gjort tack-visit både före och efter middagen. Bör nu jag omedelbart göra återvisit eller skall jag vänta tills jag får någon inbjudning?

Tveksam.

Svar: Ni kan gott låta en liten tid gå, innan ni gör återvisit. Skulle dessförinnan en inbjud-

ÅRETS STORA NYHET.

Ett bländande resultat

uppnås med Genteles Parkettvax, det moderna boningsmedlet, vare sig man bonar för hand eller med maskin.

Vill Ni ha ett bonvax, som är ekonomiskt samt giver vacker, varaktig glans — köp då

Genteles Parkett-vax,

det ekonomiska bonvaxet.

OBS! Säljes icke i lös vikt, men finnes på små, billiga burkar om 1 hektogram samt i större förpackningar.

A.-B. GENTELE & C:o,
Stockholm 17.

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tvivelaktiga medel utan med ens tilltrösta beprövade och av så många läkare vittorade TOGAL-tabletterna. Dessa ställa ej blott omedelbart de olidligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktigt hjälp mot det onda.

TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2:40 och 0:90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterapningar!

Filtar och Schalar

absolut största sortering och billigaste priser i Arvika Spinneri Affär, Oxtorgsgatan 9 A, Stockholm. Tel. 163.

Gikt och reumatism

föra ofta med sig olidliga plågor. Men ögonblicklig lindring ernås genom bruk av det bästa botemedlet: Globoid, som framställes efter originalrecept av professorn i Farmakologi vid Uppsala Universitet, E. Louis Backman.

GLOBOID

2 å 3 tabletter ett par gånger dagligen göra underverk.

I askar om 20 tabletter .. Kr. 1:45
I glas .. 40 2:50

Mot huvudvärk och förkylning

är NEO-GLOBOID ett utomordentligt medel. Ett par tabletter jagar feber och smärtor på flykten.

I glas om 20 tabletter Kr. 0:95
I .. 40 1:70

NEO-GLOBOID

OBS! På grund av tabletternas ovala form äro Globoidpreparaten lätta att intaga. Utan några som helst skadliga biverkningar å hjärta eller mage. Säljes å alla apotek. Akta Eder för efterapningar!

Vävskedar,

Solv, Skyttlar, Spännare, Bobiner, Varpor samt övriga vävredskap för hemslöjd köpas fördelaktigast från

John A. Thulin & C:o Vävskedsfabrik,
Norrköping. Tel. 393. 670.

Samhällshygien

Regeringsg. 31 3 tr., Tel. N. 8043.

Spädbarnsutstyrelsen "BIRGITTA" komplett kronor 15:— Godkänd av barnläkare, handsydd, vacker, lämplig som modell att sy efter. Praktiska baby-sängkläder m. m. Begär prislista.

Skanska Aftonbladet

NYHETER
PRENUMERERA

Till
släkt och vänner

i utlandet är

IDUN

"Damernas Egen"

den mest välkomna
hälsningen från
hemlandet.

Från vår expedition sändes
IDUN i korsband till vilken
plats som helst i världen, som
har postförbindelse. Prenume-
rationspris för utlandet porto
inberäknat:

Helår kr. 23.50
Halvår " 12.25
Kvartal " 6.50

Presentkort.

Uppgiv tydligt skriven adress!

Insänd rekvisition omgående till
IDUNS EXPEDITION
STOCKHOLM

NERIKES-TIDNINGEN
ÖREBRO

är Örebro läns mest spridda tidning och alltså länets
FRÄMSTA ANNONSORGAN
Daglig upplaga över 10,000 ex.

För de hrr affärsmän och industriidkare, som önska
träffa befolkningen av alla samhällsklasser inom Örebro
län finnes intet bättre sätt än genom annonsering i
NERIKES-TIDNINGEN

ning komma, får ni ju genast ett
tillfälle att göra visit.

Husmoder-Föreståndarinna.

Fråga: Vilken utbildning for-
dras för husmodersbefattning å
resp. sanatorium, ålderdomshem?
Vilken är maximiåldern för in-
träde till dyl. kurser? Vad kan
ungefärliga kostnaden bli?

Diddi.

Svar: Kurser för utbildande av
husmödrar vid större anstalter gif-
vas vid Statens Skolköksseminari-
um, Stockholm, samt vid Fack-
skolan för huslig ekonomi, Upp-
sala.

Inträdesfordringar äro: ålder
högst 35 år, att ha god hälsa, god
skolbildning (utöver folkskolans
mått) samt intyg om praktisk dug-
lighet och vana vid hushållsar-
bete.

Kursavgiften är resp. 250 och
350 kr., däri inberäknade vissa
dagliga måltider.

Kurser för utbildning av fö-
reståndarinnor för ålderdomshem
anordnas av Svenska Fattigvårds-
förbundet, Regeringsgatan 54,
Stockholm. — För att bli antagen
som elev fordras att vara 25—35
år, att ha minst 6 månaders prak-
tik vid dylik anstalt, att ha ge-
nomgått folkskola eller äga mot-
svarande kunskaper och att skrift-
ligen kunna behandla svenska
språket.

Totalkostnaden för kursen med
logi och mat inberäknade torde
kunna beräknas till omkr. 800 kr.
Vidare upplysningar lämnas å
Förbundets byrå.

Stiftsjungfru.

Fråga: 1) Huru stor är pensio-
nen för en stiftsjungfru?
2) Vid vilken ålder utbetalas
den?

3) Huru mycket inbetalas pr år?
Karin.

Svar: 1) 100 kr. är maximum.
2) Efter fyllda 25 år.
3) Inbetalas av föräldrarna un-
der barnets späda år med 100 kr.
en gång för alla.

Fläckuttagnig.

Fråga: Kan Idun upplysa mig
om det finnes något effektivt
preparat som tar bort olika slag
av fläckar? *Fru i Värmland.*

Svar: Något universalmiddel
som tar bort alla slags fläckar är
nog svårt att finna, men i han-
delt har nyligen utsläppts en
fläckuttagningsväsk "Fläckväsk",
som — om den håller vad den
lovat — torde vara vad Ni sö-
ker. — ö. hänvisas till annons-
spalterna.

Etikett.

Fråga: Kan det vara förenligt
med god takt och ton samt hjär-
tats bildning att vid en festlighet
i hemmet t. ex. middag, till vilken
damer och herrar av umgänget
äro inbjudna, inbjuda endast
mannen från en familj med vil-
ken man ej umgås annat än att
herrarna under en följd av år in-
bjudit varandra till sina hem vid
herrmiddagar?

Att det i forna tider ej varit
korrekt vet jag, men sederna ha

HOSTOL
OÖVERTRÄFFAD BRÖSTKAREMELL
H. M. DROTTNINGENS HOVLEVERANTÖR
Sockerbageri-Aktieab. Emil, Sthlm.

Finnes i alla välsort. affärer i hela landet.

ju i mångt och mycket numera
undergått stor förändring.

Tveksam världinna.

Svar: Nej, det kan inte anses
korrekt och går lika litet för sig
nu som i forna tider.

Aktier och deklaration.

Fråga: 1) Vore tacksam för
upplysning huruvida aktier i
A.-B. Ytterfors-Munksund hava
något som helst värde för aktie-
ägarna, sedan bolaget gått i kon-
kurs.

2) Är det tillåtet, att vid dekla-
ration 1928 göra avdrag för kom-
munalutskylder, som förfalla till
betalning under år 1928?

Gammal prenumerant.

Svar: 1) Dessa aktier äro vär-
delösa för närvarande.

2) Vid deklaration får man
göra avdrag för utskylder med
undantag av kronutskylder för
det år deklarationen gäller; för
innevarande år får utskylder räknas
som skuld och dragas av un-
der förmögenhet.

*Stockholms Kvinnliga Schack-
klubb* kommer ånyo att anordna
en schackkurs för damer (även
nybörjare). Ledare: fröken K.
Beskow och fru Frida Carlsson.
Anmälan kan ske personligen å
klubbens lokal, Drottninggatan 82,
Måndagar fr. 1/28 em. eller skrift-
ligen till fröken Beskow, Dalaga-
tan n:o 10, tel. 87090.

RED: S BREVLÅDA.

"Min längtan." Tyvärr se vi
oss ej i stånd att införa dikten.
Om manuskriptet önskas återsänt,
så insänd porto.

*Rosa Blomqvist i S:t
Moritz.*

Från jordens alla hörn the upper
ten
till S:t Moritz nu begivit sig igen.
Rosa trivs där och mår skönt
i sol och snö och regn och grönt.
Men bäst hon gillar svenska
gossar
som på skidor ta rekord som
tossar.

Inom hemmets väggar

är det som de flesta beslut om inköp träffas.
Planlägg Eder annonsering med tanke härfpå!

De sydsvenska hemmens tidning

framför alla andra och den svenska lands-
ortens mest spridda dagliga tidning är

SKÅNSKA DAGBLADET

SYDSVENSKA BANKEN

Ställning den 31 januari 1928.

Tillgångar:		Skulder:	
Kassabehållning	3,632,601: 26	Aktiekapital	34,000,000: —
Obligationer	16,009,128: 18	Depositions- och kapital- räkningar	71,140,362: 83
Fastigheter	7,144,186: 75	Sparkasseräkning	38,223,792: 67
Inventarier	100: —	Checkräkning	24,615,379: 30
Låneräkning	61,246,056: 13	Postremissväxelräkning	2,709,750: 63
Växlar	47,219,301: 53	Inhemskas banker	9,248,756: —
Checkräkning	21,275,213: 72	Utländska banker	6,060,056: 17
Inhemskas banker	630,943: 37	Andra räkningar	3,511,232: 50
Utländska banker	12,269,522: 79		
Andra räkningar	20,082,276: 37		
		Kronor 189,509,330: 10	Kronor 189,509,330: 10

GÖTEBORGS NYA HUSMODERSKOLA

Södra Allégatan 2 A. Grundad 1911. Rikstelefon 10624.

HUSMODERSKURS på två månader börjar 1 mars.
Grundlig teoretisk och praktisk undervisning i enklare och finare mat-
lagning, bakning, dukning, konservering m. m. Födoämneslära. Linne-
och klädsömnad. Barnavård (valfritt).
Prosp. o. upplysningar på begäran, per tel. 10624 mellan kl. 11—2.

Trädgårdskurs

för kvinnl. elever vid Torshäll, Leksand, 10 april—31 okt. 21:a kursen. Stipen-
dier. Extra elever på kort tid. Vegetarisk kost. Ref., prosp. och vidare upp-
lysningar på begäran. LILLIE LANDGREN.

**Tandteknikerkurs Tandtekniker-
kurs**

Fullst. utbildn. i guld- o. kautschuk-
arbeten. Svar till "Tandteknikerkurs", i modern teknik. Ansökn. porto. W.
Tidningskontoret, Karlavägen 40, Sthlm. Johnsson, Malmskillng. 60, Stockholm.

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten:

- Arboga:** Arboga-Posten.
- Avesta:** Avesta-Posten.
- Bollnäs:** Tidningen Ljusnan.
- Borlänge:** Borlänge Tidning.
- Borås:** Borås Tidning.
- Eskilstuna:** Eskilstuna-Kuriren.
- Falkenberg:** Hallands Nyheter.
- Falun:** Falu-Kuriren.
- Gävle:** Gefle-Posten.
- Halmstad:** Halland med Halländingen.
- Hedemora:** Södra Dalarnes Tidning.
- Hudiksvall:** Hudiksvalls-Tidningen.
- Hälsingborg:** Hälsingborgs-Dagblad.
- Härnösand:** Härnösands-Posten.
- Hörby:** Mellersta Skåne.
- Jönköping:** Smålands Allehanda.
- Kalmar:** Barometern.
- Karlskrona:** Karlskrona-Tidningen.
- Katrineholm:** Katrineholms-Kuriren.
- Köping:** Bergslagsbladet.
- Landskrona:** Landskrona-Posten.
- Linköping:** Östgöten.
- Ludvika:** Ludvika Tidning.
- Luleå:** Norrbottens-Kuriren.
- Lysekil:** Lysekils-Posten.
- Malmö:** Skånska Aftonbladet.
- Mariestad:** Tidning för Skaraborgs län.
- Mjölby:** Mjölby Tidning.
- Mora:** Mora Tidning.
- Norrköping:** Norrköpings Tidningar.
- Nyköping:** Södermanlands Läns Tidning.
- Nässjö:** Nässjö-Tidningen.
- Piteå:** Norrbottens Allehanda.
- Skara:** Skaraborgs Läns Tidning.
- Skellefteå:** Skelleftebladet.
- Skövde:** Skaraborgs Läns Annonsblad.
- Sollefteå:** Sollefteå-Bladet.
- Sundsvall:** Sundsvalls-Posten.
- Säter:** Säterns Tidning.
- Söderhamn:** Söderhamns Tidning.
- Söderköping:** Söderköpings-Posten.
- Södertälje:** Södertälje Tidning.
- Tranås:** Tranås Tidning.
- Trälleborg:** Trelleborgs Allehanda.
- Uddevalla:** Bohusläningen.
- Ulricehamn:** Ulricehamns Tidning.
- Umeå:** Västerbottens-Kuriren.
- Uppsala:** Tidningen Uppsala.
- Vadstena:** Östgöta-Bladet.
- Visby:** Gotlänningen.
- Vänersborg:** Efsborgs Läns Annonsblad.
- Västervik:** Västerviks-Tidningen.
- Västerås:** Westmanlands Allehanda.
- Växjö:** Nya Växjöbladet.
- Ängelholm:** Engelholms Tidning.
- Örebro:** Örebro Dagblad.
- Örnsköldsvik:** Örnsköldsviks Allehanda.
- Östhammar:** Östhammars Tidning.

LEDIGA PLATSER

Den första april 1928

kan en duktig vävlärling få plats.
Hänvändelse till Sprogö Kvindehem
pr Korsör (Danmark). (En filial till
"Den Kellerske Aandssvageanstalt",
Bryning.

Går Ni utan plats

eller söker ombyte, så sätt in en an-
nons i GÖTEBORGS MORGONPOST,
som är spridd och läst i Göteborg
och hela västra Sverige. Sänd in an-
nonsen jämte 1: 20 i frimärken e. dyl.
till Göteborgs Morgonpost, Göteborg,
så får ni resultat.

Plats-annonser (lediga platser
och platssökande) införs
i båda uppl. av NORR-
LANDSPOSTEN, Gefle,
för 10 öre ordet (dock minst kr. 1,50).
Räkna orden och sänd beloppet i fri-
märken eller skriv å postanvisning.

PLATS SÖKANDE

Sjuksköterska,

ex., önskar arbete å sjukvårdsinrättning,
läkarmottagning eller hos privatperson.
Svar till "Sjuksköterska", Pappersh.,
Riddareg. 35, Stockholm.

**PENSIONAT OCH
INACKORDERINGAR**

Fliseryds Herrgårdspensionat

adr. Ekhult
mottager såväl årgäster som gäster under
kortare tid. Inomhus alla nutida be-
kvämligheter, vacker trakt, stor träd-
gård med sparrisodling, jakt. 10 m.
promenad till post och järnväg, pris
125 kr. pr m., årgäster efter över-
enskommelse. Förfrågningar besvaras
under adr. Herrgårdspensionatet Ekhult.
Tel. Fliseryds gård, Ekhult.

Gütermanns
Sylfilke

FÖR DAGLIGT BRUK
ÄR DEN ÄKTA KRISTALLIN-
GURKTVÅLEN, NUMERA SKYD-
DAD AV KVALITETSMÄRKET
GURKOS,
DEN BÄSTA OCH BILLIGASTE
Bevarar hyns friskhet

A.-B. KRISTALLIN, MALMÖ.

*En angenäm inventering
av linneskåpet*

kan den husmoder bestå sig, vars linne-
förråd väsentligen består av HOLMA-
VÄVNADER.

Deras vackra mönster, otadliga jämna
vävnad och osedvanliga slitstyrka gör att
granskningen av linneförrådet för varje
gång blir en påminnelse om, att man gjort
ett fördelaktigt köp.

HOLMA

DUKTYGER, SERVIETTER,
HANDDUKAR, LAKANSLÄRFT.

HOLMA-HELSINGLANDS LINSPINNERI- & VÄFVERI A.-B.,
MADÄNGSHOLM & FORSSA.

MAZETTI'S ÖGON-CACAO

delikat — kraftig — hälsosam

Högsta näringsvärde! Lämnar ingen botten-sats!

*Denna cacao är genom sin absoluta renhet, över-
lägsna styrka och delikata smak ett hälsosamt
och kraftigt näringsmedel.*

Åtgår endast för cirka 2 öre till en kopp.

Vår billigare

kvalitet

MAZETTI'S KUNGS-CACAO

garanteras också ren och oförfalskad.

Obs.! Våra ännu billigare kvaliteter, paketerade och i lös vikt.